

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๖๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ก

บททั่วไป

ข้อ ๑

การใช้บังคับ

(ก) กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับแก่เรือไทยและเรือต่างประเทศที่อยู่ในน่านน้ำไทยที่เรือเดินทะเลเดินได้ และเรือไทยที่อยู่ในทะเลหลวง

(ข) กฎกระทรวงนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงข้อบังคับที่ออกตามกฎหมายอื่น

(ก) เรือที่ได้สร้างขึ้นหรือมีวัตถุประสงค์เป็นพิเศษจนไม่สามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎกระทรวงนี้ ได้ครบถ้วนในข้อหนึ่งข้อใดเกี่ยวกับ จำนวน ทดติดตั้ง ระยะเวลา หรือวงขอบที่ศนวิสัยของแสงไฟหรือท่าเรือเครื่องหมาย รวมทั้งการเปลี่ยนที่ติดตั้งและคุณสมบัติของเครื่องทำสัญญาณเสียง เมื่อรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่าไม่เป็นภาระกระทบกระเทือนถึงงานพิเศษที่เรือนั้นปฏิบัติตามอยู่ เรือนั้นจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติอื่นซึ่งรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลลัพธ์บังคับต่อเรือนั้นได้ใกล้เคียงกับกฎกระทรวงนี้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวน ทดติดตั้ง ระยะเวลา หรือวงขอบที่ศนวิสัยของแสงไฟ หรือท่าเรือเครื่องหมาย รวมทั้งการเปลี่ยนที่ติดตั้งและคุณสมบัติของเครื่องทำสัญญาณเสียง

ข้อ ๒

ความรับผิดชอบ

(ก) เรือ หรือเจ้าของเรือ นายเรือ หรือลูกเรือจะต้องรับผิดชอบจากผลที่เกิดขึ้นจากการละเลยในการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ หรือการละเลยในการระมัดระวังอันจะพึงมีตามปกติวิสัยของชาวเรือ หรือตามเหตุการณ์พิเศษเฉพาะกรณี

(ข) การตีความและการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ให้คำนึงถึงอันตรายทั้งหลายในการเดินเรือและเรือ โดเนกัน กับเหตุการณ์พิเศษใด ๆ ตลอดจนข้อจำกัดต่าง ๆ ของเรือที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจปฏิบัติผิดแผกไปจากกฎกระทรวงนี้ก็ได้ตามความจำเป็น เพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายที่จะเกิดขึ้นโดยกระทันหัน

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

ในกฎกระทรวงนี้ เว้นแต่จะมบทบังคับไว้เป็นอย่างอื่น

(ก) “เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด รวมทั้งยานพาหนะทางน้ำชนิดที่ไม่มีระวางขับน้ำ และเครื่องปั้นทะเลซึ่งใช้หรือสามารถใช้ในการขนส่งทางน้ำได้

(ข) “เรือกล” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องจักรกล

(ค) “เรือใบ” หมายความว่า เรือที่เดินโดยใช้ใบ แม้เรือนั้นจะติดตั้งเครื่องจักรกลไว้ด้วย แต่มิได้เดินด้วยเครื่องจักรกลนั้น

(ง) “เรือขณะทำการประมง” หมายความว่า เรือที่ทำการประมงด้วยอวน สายเบ็ด อวนลาก หรือเครื่องทำการประมงอื่น ซึ่งเรือนั้นเดินได้ไม่คล่องตัว แต่ไม่รวมถึงเรือที่ทำการประมงด้วยการลากสายเบ็ด หรือด้วยเครื่องทำการประมงอื่นซึ่งไม่ทำให้เรือนั้นเดินได้ไม่คล่องตัว

(จ) “เครื่องปั้นทะเล” หมายความว่า อากาศยานอื่นใดที่สร้างใหม่บังคับการเดินเรือบนพื้นน้ำได้

(ฉ) “เรือไม่อยู่ในบังคับ” หมายความว่า เรือซึ่งมีเหตุยกเว้นในบางกรณี ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้ตามกฎกระทรวงนี้ และไม่สามารถหลีกเลี่ยงให้แก่เรืออื่นได้

(ช) “เรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัว” หมายความว่า เรือซึ่งจากสภาพของการใช้งานของเรือทำให้เรือนั้นไม่สามารถ

บังคับการเดินเรือได้คล่องตัวตามกฎหมาย และไม่สามารถหลีกเลี่ยงให้แก่เรืออื่นได้

เรือดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นเรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัว

(๑) เรือขณะทำการวาง ให้บริการหรือเก็บเครื่องหมายการเดินเรือ สายได้นำหรือท่อได้นำ

(๒) เรือขณะทำการขุดสำรวจ หรือปฏิบัติงานได้นำ

(๓) เรือขณะทำการรับส่ง หรือขนถ่าย คน อาหาร หรือสินค้าในขณะที่กำลังเดิน

(๔) เรือขณะทำการปล่อย หรือรับอากาศยาน

(๕) เรือขณะทำการกวาดทุ่นระเบิด

(๖) เรือขณะทำการจูง เช่น เรือจูงและการจูงมัดความสามารถจำกัดเป็นอย่างยิ่งในการเปลี่ยนเข็มเดินเรือ

(๗) “เรือที่บังคับยากเพราะอัตรากินน้ำลึกของเรือ” หมายความว่า เรือกลทความสัมพันธ์ระหว่างอัตรากินน้ำลึกของเรือกับความลึกของน้ำที่เรือนั้นกำลังเดินอยู่ ทำให้มัดความสามารถจำกัดเป็นอย่างยิ่งในการเปลี่ยนเข็มเดินเรือ

(๘) “กำลังเดิน” หมายความว่า เรือที่ไม่ได้ทอดสมอ หรือผูกติดกับฝั่ง หรือเกยตื้น

(๙) “ความยาว” และ “ความกว้าง” ของเรือ หมายความว่า ความยาวตลอดลำ และส่วนที่กว้างที่สุดของเรือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

(ฎ) “โรคขณะมองเห็นซึ่งกันและกัน” หมายความว่า โรคขณะมองเห็นกันด้วยสายตาเท่านั้น

(ฏ) “ทัศนวิสัยจำกัด” หมายความว่า สภาพทัศนวิสัยอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งถูกจำกัดด้วย หมอก อากาศมัว หิมะตก พายุฝนหนัก พายุทราย หรือเหตุอื่นทำนองเดียวกัน

หมวด ข

การถือท้าย และการเดินเรือ

บทที่ ๑

วิธปฏิบัติของเรือในทุกสภาพทัศนวิสัย

ข้อ ๔

การใช้บังคับ

ความในบทนี้ให้ใช้บังคับแก่เรือในทุกสภาพทัศนวิสัย

ข้อ ๕

ยามระวังเหตุ

เรือทุกลำต้องจัดยามระวังเหตุ โดยใช้สายตาและหูฟังตลอดเวลา รวมทั้งจัดวิธีการทุกอย่างที่มีอยู่ให้พร้อมที่จะใช้ได้ทันต่อเหตุการณ์และสภาพการณ์เพื่อให้สามารถคาดคะเนได้ โดยสมบูรณ์ต่อสถานการณ์และการเสี่ยงภัยจากการโตนกัน

ข้อ ๖

อัตราความเร็วปลอดภัย

เรือทุกลำต้องเดินด้วยอัตราความเร็วปลอดภัยตลอดเวลา เพื่อให้เรือจะได้ปฏิบัติโดยเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการหลีกเลี่ยงการโตนกัน และให้เรือหยุดได้ภายในระยะที่เหมาะสมกับเหตุการณ์และสภาพการณ์

ในการพิจารณาว่า อัตราความเร็วเท่าใดเป็นอัตราความเร็วปลอดภัย ให้ใช้ปัจจัยดังต่อไปนี้มาพิจารณา

(ก) สำหรับเรือทุกลำ

(๑) สภาพแห่งทัศนวิสัย

(๒) ความหนาแน่นของการจราจร รวมทั้งแหล่งชุมนุมเรือประมงและเรืออื่น

(๓) ความสามารถในการบังคับการเดินเรือในลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับระยะหยุดเรือ และความสามารถในการหันเรือได้ทันต่อสภาพการณ์

(๔) ในเวลากลางคืน เมื่อปรากฏว่ามีแสงไฟมารบกวนทัศนวิสัย เช่น แสงไฟจากฝั่ง หรือแสงไฟสาดส่องจากท้ายเรือตนเอง

(๕) สภาพลม ทะเลและกระแสน้ำ และอันตรายต่าง ๆ ในการเดินเรือที่บริเวณนั้น

(๖) อัตรากินน้ำลึกของเรือสัมพันธ์กับความลึกของน้ำ

(๗) สำหรับเรือที่ใช้เครื่องยนต์ต้องพิจารณาปัจจัยดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้นด้วย

(๑) คุณสมบัติ ประสิทธิภาพ และข้อจำกัดของเครื่องอุปกรณ์เรดาร์

(๒) ขอบเขตจำกัดใด ๆ ที่เกิดจากการใช้มาตราส่วนวัดระยะของเครื่องยนต์

(๓) สัมบวณในการตรวจค้นของเครื่องยนต์ เนื่องจากสภาพท้องทะเล อากาศ และเหตุอื่นที่แทรกซ้อน

(๔) เรือเล็ก ก้อนน้ำแข็ง และวัตถุลอยน้ำอื่นใดที่เครื่องยนต์อาจไม่สามารถตรวจพบได้ภายในระยะที่สมควร

(๕) จำนวน ตำแหน่ง และการเคลื่อนไหวของเรือที่เครื่องยนต์ตรวจพบ

(๖) การประเมินค่าที่สูญเสียนั่นเองซึ่งอาจเป็นไปได้เมื่อใช้เครื่องยนต์วัดระยะของเรือ หรือวัตถุต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณนั้น

ข้อ ๓

การเสี่ยงภัยจากการโดนก้น

(ก) เรือทุกลำต้องใช้วิธีการที่เหมาะสมทั้งปวงที่มีอยู่ให้ทันต่อเหตุการณ์และสภาพการณ์ ในกรณีการเสี่ยงภัยจากการโดนก้นได้เกิดขึ้น หากมีกรณีใด ๆ เป็นที่สงสัย ให้ถือว่าความเสี่ยงภัยนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว

(ข) เรือที่ติดตั้งและใช้เครื่องอุปกรณ์เรดาร์ ต้องใช้ให้ถูกวิธี รวมทั้งการค้นหาเบาะระยะไกล เพื่อรับทราบเป็นการเตือนล่วงหน้าในการ

เสียงภัยจากการโดนกัน และการหมายตำแหน่งบาทตรวจพบโดยเครื่องเรดาร์หรือเครื่องมือระบบค้นหาบาทติดเทียมกัน

(ก) ต้องไม่สันนิษฐานโดยอาศัยข้อมูลทับทรวง โดยเฉพาะข้อมูลทับทรวงจากเครื่องเรดาร์

(ง) ถ้ามีเหตุเสียงภัยจากการโดนกันเกิดขึ้น ให้นำหัวข้อดังต่อไปนี้มาพิจารณา

(๑) การเสียงภัยเช่นนั้นให้ถือว่าเกิดขึ้นแล้ว ถ้าเรอที่แล่นเข้าหามุมมั่งของเข็มทิศมิได้เปลี่ยนแปลงจนสังเกตได้

(๒) การเสียงภัยนั้น บางครั้งก็อาจเกิดขึ้นได้ แม้ว่ามุมมั่งของเข็มทิศเปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเข้าไปใกล้เรือขนาดใหญ่มาก หรือพวงเรอจุง หรือเมื่อแล่นเข้าไปใกล้มากกับเรอน

ข้อ ๘

การปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงการโดนกัน

(ก) ถ้าสถานการณ์อำนวย การปฏิบัติใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการโดนกัน ต้องกระทำด้วยความแน่นอนทันต่อเวลา และด้วยความสามารถในการเดินเรอที่

(ข) ถ้าสถานการณ์อำนวย การเปลี่ยนเข็มเดินเรอและ/หรืออัตราความเร็วของเรอเพื่อหลีกเลี่ยงการโดนกัน ต้องเปลี่ยนให้มากพอจนทำให้เรอนเห็นได้ทันทีด้วยสายตาหรือเครื่องเรดาร์ ควรหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนเข็มเดินเรอ และ/หรืออัตราความเร็วของเรอแต่เพียงเล็กน้อยติดต่อกัน

(ค) ถ้าทะเลกว้างพอสำหรับหันเหเรือ การเปลี่ยนเข็มเดินเรือเพียงอย่างเดียวอาจจะเป็นการปฏิบัติที่ดีที่สุดเพื่อหลีกเลี่ยงการที่เรือจะเข้าใกล้ในลักษณะที่น่าจะโดนกัน แต่ทั้งนี้ต้องกระทำให้ทันเวลาและมากพอ และไม่เป็นผลให้เกิดการเข้าใกล้ในลักษณะที่น่าจะโดนกันอีก

(ง) การปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงการโดนกัน ต้องเป็นการปฏิบัติที่เป็นผลให้ผ่านพ้นกันในระยะที่ปลอดภัย การปฏิบัติที่ได้ผลนั้นจะต้องได้รับการควบคุมอย่างระมัดระวัง จนกว่าเรืออื่นได้ผ่านพ้นไปแล้ว

(จ) ถ้าจำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงการโดนกัน หรือเพื่อให้อันตรายมากพอที่จะประเมินสถานการณ์ต้องลดอัตราความเร็วของเรือลง หรือหยุดเรือ โดยการหยุดเครื่องหรือใช้เครื่องจักรถอยหลัง

ข้อ ๕

ร่องน้ำแคบ

(ก) เรือจะเดินไปตามแนวร่องน้ำแคบ หรือร่องน้ำทางเรือเดินต้องเดินให้ไกลขอบนอกของร่องน้ำแคบ หรือร่องน้ำทางเรือเดินซึ่งอยู่ทางกราบขวา เท่าที่จะปลอดภัยและสามารถปฏิบัติได้

(ข) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร หรือเรือใบต้องไม่กีดขวางทางเดินของเรือ ซึ่งสามารถเดินได้โดยปลอดภัยเฉพาะภายในร่องน้ำแคบ หรือร่องน้ำทางเรือเดินเท่านั้น

(ค) เรือจะทำการประมงต้องไม่กีดขวางทางเดินของเรืออื่น ซึ่งกำลังเดินอยู่ภายในร่องน้ำแคบ หรือร่องน้ำทางเรือเดิน

(ง) เรือต้องไม่แล่นตัดข้ามร่องน้ำแคบ หรือร่องน้ำทางเรือเดิน ถ้าการแล่นตัดข้ามเช่นนั้นกีดขวางทางเดินของเรืออื่นซึ่งสามารถเดินได้ โดยปลอดภัยเฉพาะภายในร่องน้ำแคบ หรือร่องน้ำทางเรือเดินเท่านั้น เรือที่ถูกกีดขวางทางเดินเมื่อสงสัยในเจตนาของเรือที่แล่นตัดข้าม อาจแสดงสัญญาณเสียงตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ (ง)

(จ) (๑) ในร่องน้ำแคบหรือร่องน้ำทางเรือเดิน การแข่งขันหน้าเรือลำอื่น ให้กระทำได้ต่อเมื่อเรือลำที่ถูกแซงแสดงการยินยอมให้แซงผ่านชนหน้าได้โดยปลอดภัย เรือลำที่ประสงค์จะแข่งขันหน้าต้องแสดงเจตนาด้วยสัญญาณเสียงตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ (ค) (๑) ถ้าเรือลำที่จะถูกแข่งขันหน้ายินยอมให้แซง ต้องแสดงสัญญาณเสียงตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ (ค) (๒) และต้องดำเนินการให้แซงผ่านชนหน้าได้โดยปลอดภัย เมื่อสงสัยอาจแสดงสัญญาณเสียงตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ (ง)

(๒) ความในข้อนี้ไม่ทำให้เรือที่จะแข่งขันหน้าพ้นจากหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓

(ฉ) เรือขณะเข้าใกล้ทางโค้งหรือบริเวณร่องน้ำแคบ หรือร่องน้ำทางเรือเดิน ซึ่งไม่อาจมองเห็นเรืออื่นเพราะมีสิ่งกีดขวางบังสายตาระหว่างเรือ ต้องใช้ความฉับพลันและระมัดระวังในการเดินเรือเป็นพิเศษ และต้องแสดงสัญญาณเสียงตามควรแก่กรณี ดังที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ (จ)

(ช) ถ้าสถานการณ์อำนวย เรือต้องหลีกเลี่ยงการจอดทอดสมอในร่องน้ำแคบ

ข้อ ๑๐

แผนแบ่งแนวจราจร

(ก) ความในข้อนี้ให้ใช้บังคับแก่แผนแบ่งแนวจราจรที่รัฐมนตรีกำหนด และแผนแบ่งแนวจราจรที่องค์การที่ปรึกษาทางทะเลระหว่างรัฐบาล (IMCO) กำหนด

(ข) เรือที่เดินในแผนแบ่งแนวจราจร ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) เดินในช่องทางจราจรไปตามทิศทางของเส้นทางจราจรที่กำหนดให้ใช้ในช่องทางนั้น

(๒) เดินให้ห่างจากเส้นหรือเขตแบ่งแนวจราจรเท่าที่จะทำได้

(๓) ตามปกติการเข้าหรือออกช่องทางจราจร ให้กระทำที่จุดต้นทาง ปลายทางของช่องทางจราจรนั้น แต่เมื่อจะเข้าหรือออกทางด้านข้างของช่องทางจราจรต้องให้ทิศทางของเรือทำมุมกับทิศทางของเส้นทางจราจรที่กำหนดให้ใช้เบนมุมเล็กเท่าที่จะทำได้

(ค) เรือต้องหลีกเลี่ยงการเดินตัดข้ามช่องทางจราจร แต่ถ้าจำเป็นก็ให้เดินตัดข้ามในทางที่ใกล้จะเป็นมุมฉากกับทิศทางของเส้นทางจราจรที่กำหนดให้ใช้เท่าที่จะทำได้

(ง) โดยปกติเขตจราจรชายฝั่งทะเลต้องไม่ใช้เป็นเขตจราจรผ่าน หากสามารถใช้ช่องทางจราจรที่กำหนดไว้ตามแผนแบ่งแนวจราจรที่อยู่ใกล้กันนั้นได้อย่างปลอดภัยแล้ว

(จ) โดยปกติออกจากเรือกำลังเดินตัดข้าม ห้ามเรือเดินเข้าไป
ในเขตแบ่งแนวหรือเดินตัดข้ามเส้นแบ่งแนว เว้นแต่

(๑) ในกรณีฉุกเฉินเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายเฉพาะหน้า

(๒) ขณะทำการประมงภายในเขตแบ่งแนว

(ฉ) เรือขณะเดินอยู่ในบริเวณใกล้จุดต้นทาง ปลายทางของแผน
แบ่งแนวจราจร ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ

(ช) เรือต้องหลีกเลี่ยงการจอดทอดสมอ ในบริเวณแผนแบ่งแนว
จราจร หรือใกล้กับจุดต้นทางปลายทางเท่าที่จะทำได้

(ซ) เรือที่ไม่ได้เดินในแผนแบ่งแนวจราจร ต้องหลีกเลี่ยงการ
เข้าใกล้ขอบเขตแผนแบ่งแนวจราจรให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

(ฅ) เรือขณะทำการประมง ต้องไม่กีดขวางทางเดินของเรืออื่น
ที่เดินอยู่ในช่องทางจราจร

(ญ) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร หรือเรือใบ ต้องไม่กีดขวาง
ทางเดินอันปลอดภัยของเรือกลที่เดินอยู่ในช่องทางจราจร

บทที่ ๒

วิธปฏิบัติของเรือขณะมองเห็นซึ่งกันและกัน

- ข้อ ๑๑

การใช้บังคับ

ความในบทนี้ให้ใช้บังคับแก่เรือขณะมองเห็นซึ่งกันและกัน

ข้อ ๑๒

เรือใบ

(ก) เมื่อเรือใบสองลำเดินเข้าใกล้กันในลักษณะที่เสี่ยงภัยจากการชนกัน ให้เรือลำหนึ่งหลีกทางให้แก่เรืออีกลำหนึ่ง โดยปฏิบัติดังนี้

(๑) เมื่อเรือแต่ละลำได้รับลมต่างกราบกัน เรือที่ได้รับลมทางกราบซ้ายต้องหลีกทางให้เรืออีกลำหนึ่ง

(๒) เมื่อเรือทั้งสองลำได้รับลมกราบเดียวกัน เรือลำที่อยู่ต้นลมต้องหลีกทางให้เรือลำที่อยู่ปลายลม

(๓) ถ้าเรือทรงรับลมทางกราบซ้ายเห็นเรืออีกลำหนึ่งที่อยู่ต้นลมและไม่สามารถตัดสินได้แน่ว่าเรือนั้นได้รับลมทางกราบซ้ายหรือกราบขวา เรือลำแรกต้องหลีกทางให้แก่เรืออีกลำหนึ่ง

(ข) เพื่อประโยชน์แห่งข้อนี้ ด้านที่อยู่ต้นลมให้ถือว่าเป็นด้านตรงข้ามกับด้านซึ่งใบใหญ่ถูกลมพัดไป หรือในกรณีเรือประเภทขึงใบขวางลำ ด้านที่อยู่ต้นลมให้ถือว่าเป็นด้านตรงข้ามกับด้านซึ่งใบใหญ่ที่สุดที่ขึงตามลำถูกลมพัดไป

ข้อ ๑๓

การแข่งขันหน้า

(ก) แม้จะมีข้อใดในบทกำหนดไว้อย่างไรก็ตาม เรือที่จะแข่งขันหน้าเรืออื่น ต้องหลีกให้พ้นทางของเรือที่ถูกแซง

(ข) เรือที่จะถูกล่อว่ากำลังแข่งขันหน้าเรืออีกลำหนึ่ง เมื่อเรือนั้นเดินเข้ามาจากทิศทางที่เลขมุม ๒๒.๕ องศา ไปทางท้ายของเส้นฉาก

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

ข้างเรือของเรือลำที่ถูกแซง ซึ่งในลักษณะ ถ้าเป็นเวลากลางคืนเรือที่กำลังแซงจนหน้าจะสามารถมองเห็นเพียงโคมไฟท้ายเรือของเรือที่ถูกแซงเท่านั้น โคมไฟข้างเรือนั้นไม่สามารถมองเห็นได้

(ค) ถ้าเพียงสงสัยว่าเรือกำลังแซงจนหน้าเรือลำหนึ่งหรือไม่ ให้ถือว่าเรือนั้นกำลังแซงจนหน้าเรือลำหนึ่ง และต้องปฏิบัติตามทบบังคับไว้ในข้อนี้

(ง) การเปลี่ยนมุมเลี้ยวระหว่างเรือสองลำในลำดับต่อมานั้น จะต้องไม่ทำให้เรือที่กำลังแซงจนหน้าเป็นเรือเดินตัดทางตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ หรือไม่ให้พ้นจากหน้าที่จะต้องหลีกเลี่ยงแซงจนกว่าจะผ่านพ้นไปแล้ว

ข้อ ๑๔

สถานการณ์เมื่อหัวเรือตรงกัน

(ก) เมื่อเรือกลสองลำเดินเข้าหากันในลักษณะหัวเรือตรงกัน หรือเกือบจะตรงกันซึ่งจะเสี่ยงภัยจากการโดนกันชน ให้เรือแต่ละลำเปลี่ยนเข็มเดินเรือไปทางขวาเพื่อให้เรือสวนกันทางกราบซ้ายของกันและกัน

(ข) สถานการณ์ดังกล่าวให้ถือว่าเกิดขึ้นแล้ว เมื่อเรือลำหนึ่งมองเห็นเรือลำอื่นตรงหน้าหรือเกือบตรงหน้า และในเวลากลางคืนเรือลำหนึ่งมองเห็นโคมไฟเสากระโดงทั้งสองของเรืออีกลำหนึ่งอยู่ในแนวเดียวกันหรือเกือบเป็นแนวเดียวกัน และ/หรือมองเห็นโคมไฟข้างเรือทั้งสองข้าง และในเวลากลางวันเรือลำหนึ่งสังเกตเห็นเรืออีกลำหนึ่งในลักษณะดังกล่าวแล้วเช่นเดียวกัน

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

(ก) เมื่อเรอลำหนึ่งสงสัยว่าสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นเกิดขึ้นหรือไม่ ให้ถือว่าสถานการณ์นั้นเกิดขึ้นแล้ว และต้องปฏิบัติตามที่บังคับไว้ในข้อนี้

ข้อ ๑๕

สถานการณ์เมื่อเรือเดินตัดทางกัน

เมื่อเรือกลสองลำเดินตัดทางกันในลักษณะที่เสี่ยงภัยจากการโชนกัน เรือลำที่มเรือลำอื่นอยู่ทางกราบขวาของตนต้องหลีกทางให้ และถ้าสถานการณ์อันวดยต้องหลีกเลี่ยงการเดินตัดหน้าเรือก่อลำหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๖

วิธปฏิบัติของเรือที่ต้องหลีกทาง

เรือที่มหน้าที่ต้องหลีกทางให้แก่เรือก่อลำหนึ่ง ต้องกระทำแต่เนิ่น ๆ และให้มากพอที่จะผ่านพ้นกันโดยปลอดภัยเท่าที่จะทำได้

ข้อ ๑๗

วิธปฏิบัติของเรือที่ไม่ต้องหลีกทาง

(ก) (๑) ถ้าเรอลำหนึ่งต้องหลีกทาง ก็ให้เรือก่อลำหนึ่งรักษาทิศทางและอัตราความเร็วเดิม

(๒) ถ้าปรากฏว่า เรือที่ต้องหลีกทางไม่ปฏิบัติตามการหลบหลีกได้อย่างเหมาะสมก็ให้เรือที่ไม่ต้องหลีกทางปฏิบัติตามการหลบหลีกจากการโชนกันโดยการบังคับเรือของตนด้วย

(จ) ถ้าโดยเหตุหนึ่งเหตุใด เรือที่ต้องรักษาทิศทางและอัตราความเร็วเดิมเห็นว่าได้แล่นเข้าไปใกล้กันมากจนไม่อาจหลีกเลี่ยงการโดนกันได้ด้วยการปฏิบัติของเรือที่ต้องหลีกเลี่ยงแต่เพียงฝ่ายเดียว ก็ให้เรือที่ไม่ต้องหลีกเลี่ยงทางปฏิบัติกรอย่างที่สุดเพื่อช่วยหลีกเลี่ยงการโดนกันด้วย

(ค) เรือกลซึ่งปฏิบัติการณ์ในสถานการณ์เมื่อเรือเดินตัดทางกันตาม (ก) (๒) ของข้อนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงการโดนกันกับเรือกลอีกลำหนึ่ง ถ้าสถานการณ์อำนวยต้องไม่เปลี่ยนเข็มเดินเรือหลบไปทางซ้ายเมื่อมีเรืออีกลำหนึ่งอยู่ทางกราบซ้ายของตน

(ง) ความในข้อนี้ไม่เป็นเหตุให้เรือที่ต้องหลีกเลี่ยงพ้นจากหน้าที่ที่จะต้องหลีกเลี่ยงให้เรืออื่น

ข้อ ๑๘

ความรับผิดชอบระหว่างเรือต่อเรือ

เว้นแต่ความในข้อ ๕ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๓ จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(ก) เรือกลกำลังเดินต้องหลีกเลี่ยงให้แก่

(๑) เรือไม่อยู่ในบังคับ

(๒) เรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัว

(๓) เรือขณะทำการประมง

(๔) เรือใบ

(ข) เรือใบกำลังเดินต้องหลีกเลี่ยงให้แก่

(๑) เรือไม่อยู่ในบังคับ

- (๒) เรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัว
- (๓) เรือขณะทำการประมง
- (ค) เรือขณะทำการประมงกำลังเดินต้องหลักทางให้แก่เรือ
ดังต่อไปนี้ เท่าที่จะทำได้

- (๑) เรือไม่อยู่ในบังคับ
- (๒) เรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัว
- (ง) (๑) เรือทุกลำเว้นแต่เรือไม่อยู่ในบังคับ หรือเรือที่ไม่
สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัว ถ้าสถานการณ์อันควยให้หลีกเลี่ยง
การกีดขวางทางเดินอันปลอดภัยของเรือที่บังคับยากเพราะอัตรากินน้ำลึก
ของเรือ ซึ่งแสดงสัญญาณตามข้อ ๒๘

(๒) เรือที่บังคับยากเพราะอัตรากินน้ำลึกของเรือต้องเดิน
ด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ โดยต้องคำนึงอยู่ตลอดเวลาว่าเรือนั้น
สภาพแตกต่างจากปกติ

(จ) เครื่องบินทะเลขณะอยู่บนพื้นน้ำ โดยปกติต้องหลักทางให้
พื้นเรืออื่น และต้องหลีกเลี่ยงการกีดขวางการเดินเรือ อย่างไรก็ตาม
ในกรณีเกิดการเสี่ยงภัยจากการโตนกันต้องปฏิบัติตามความในหมวดนี้

บทที่ ๓

การปฏิบัติของเรือในทัศนวิสัยจำกัด

ข้อ ๑๕

การปฏิบัติของเรือในทัศนวิสัยจำกัด

(ก) ความในข้อนี้ให้ใช้บังคับแก่เรือขณะมองเห็นซึ่งกันและกัน
เมื่อเดินเข้าไปในหรือใกล้บริเวณที่ทัศนวิสัยจำกัด

(ข) ในทัศนวิสัยจำกัด เรือต้องเดินด้วยอัตราความเร็วปลอดภัยที่เหมาะสมทันต่อสถานการณ์และสภาพการณ์ เรือกลต้องเตรียมเครื่องจักรกลประจำเรือให้พร้อมที่จะใช้บังคับการเดินเรือได้ทันที

(ค) เรือเมื่อปฏิบัติตามความในบทที่ ๑ แห่งหมวดนี้ ต้องคำนึงถึงการปฏิบัติให้ทันต่อสถานการณ์และสภาพการณ์ของทัศนวิสัยจำกัด

(ง) เรือลำใดที่ตรวจพบเรืออื่นด้วยเครื่องเรดาร์เพียงอย่างเดียว ถ้าเห็นว่าสถานการณ์เข้าใกล้กันเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และ/หรือมีการเสี่ยงภัยจากการโตนกันเกิดขึ้น ซึ่งในกรณีเช่นเรือลำนั้นต้องปฏิบัติตามการหลบหลีกให้ทันเวลา หากการปฏิบัติตามดังกล่าวต้องเปลี่ยนเข็มเดินเรือแล้ว ให้หลีกเลี่ยงการปฏิบัติดังต่อไปนี้เท่าที่จะกระทำได้

(๑) เปลี่ยนเข็มเดินเรือไปทางซ้าย เมื่อเรือที่ถูกตรวจพบอยู่เลยเส้นฉากข้างเรือไปทางหัวเรือ นอกจากเรือนั้นกำลังถูกแซงชนหน้า

(๒) เปลี่ยนเข็มเดินเรือเข้าหาเรือที่อยู่ตรงเส้นฉากข้างเรือหรือเลยเส้นฉากข้างเรือไปทางท้ายเรือ

(จ) เรือทุกลำเมื่อได้ยื่นสัญญาณหมอกของเรืออื่นทางด้านหน้าเส้นฉากข้างเรือ หรือเรืออื่นไม่สามารถหลีกเลี่ยงต่อสถานการณ์เข้าใกล้กันกับเรืออีกลำหนึ่งในลักษณะที่น่าจะโตนกัน ซึ่งอยู่ทางด้านหน้าเส้นฉากข้างเรือของตนได้ เรือนั้นต้องลดอัตราความเร็วลงให้ต่ำสุดเท่าที่จะเดินรักษาเส้นทางเรือเดินของตนไว้ได้ เว้นแต่ในกรณีที่เห็นว่าการเสี่ยงภัยจากการโตนกันไม่เกิดขึ้น ถ้าจำเป็นต้องหยุดเรือ และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ต้องเดินเรือด้วยความระมัดระวังอย่างที่สุด จนกว่าอันตรายจากการโตนกันได้ผ่านพ้นไปแล้ว

หมวด ค

โคมไฟและหุ่นเครื่องหมาย

ข้อ ๒๐

การใช้บังคับ

(ก) ความในหมวดนี้ให้ใช้บังคับในทลัษณะอากาศ

(ข) บทบัญญัติว่าด้วยโคมไฟ ให้ใช้บังคับตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์ตกถึงเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และระหว่างเวลาดังกล่าวห้ามมิให้เปิดใช้โคมไฟอื่นใด เว้นแต่โคมไฟเช่นนั้นไม่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดในเรื่องโคมไฟที่บังคับไว้ในกฎกระทรวงนี้ หรือไม่ทำให้ทัศนวิสัย หรือลักษณะชัดเจนของโคมไฟผิดเพี้ยนไป หรือรบกวนต่อยามระวังเหตุ

(ค) โคมไฟที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ถ้าใดติดตั้งแล้วต้องเปิดใช้ตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงเวลาพระอาทิตย์ตกในทัศนวิสัยจำกัดด้วย และอาจเปิดใช้โคมไฟในกรณีอื่น ๆ ที่เห็นว่าจำเป็นก็ได้

(ง) บทบัญญัติว่าด้วยหุ่นเครื่องหมาย ให้ใช้บังคับในเวลากลางวัน

(จ) โคมไฟและหุ่นเครื่องหมายที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ต้องเป็นไปตามภาคผนวก ๑

ข้อ ๒๑

บทนิยาม

(ก) “โคมไฟเสากระโดง” หมายความว่า โคมไฟสีขาวหนึ่งดวง ที่ติดตั้งอยู่บนเสาเสากลางลำตามแนวหัวเรือ-ท้ายเรือ โดยโคมไฟดวงนี้ ต้องส่องแสงอยู่เสมอภายในวงขอบ ๒๒๕ องศาในทางระดับ และการ

ติดตั้งโคมไฟต้องให้เห็นแสงไฟนับจากแนวเส้นหัวเรือจนเลยเส้นฉากข้างเรือแต่ละกราบไปทางท้าย ๒๒.๕ องศา

(ข) “โคมไฟข้างเรือ” หมายความว่า โคมไฟสี่เหลี่ยมหนึ่งดวงที่ติดตั้งไว้ทางกราบขวาและโคมไฟสี่เหลี่ยมหนึ่งดวงที่ติดตั้งไว้ทางกราบซ้าย โคมไฟแต่ละดวงต้องส่องแสงอยู่เสมอภายในวงขอบ ๑๑๒.๕ องศา ในทางระดับ และการติดตั้งโคมไฟต้องให้เห็นแสงไฟนับจากแนวเส้นหัวเรือจนเลยเส้นฉากข้างเรือแต่ละกราบไปทางท้าย ๒๒.๕ องศา สำหรับเรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร โคมไฟข้างเรืออาจรวมเป็นดวงเดียวกันโดยให้ติดตั้งไว้เหนือเส้นกึ่งกลางลำตามแนวหัวเรือ-ท้ายเรือก็ได้

(ค) “โคมไฟท้ายเรือ” หมายความว่า โคมไฟสี่เหลี่ยมหนึ่งดวงที่ติดตั้งไว้ใกล้ท้ายเรือมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยให้ส่องแสงอยู่เสมอภายในวงขอบ ๑๓๕ องศา ในทางระดับ และการติดตั้งโคมไฟต้องให้เห็นแสงไฟนับจากเส้นฉากท้ายเรือออกไปแต่ละกราบ กราบละ ๖๗.๕ องศา

(ง) “โคมไฟพุ่งจู่” หมายความว่า โคมไฟสี่เหลี่ยมหนึ่งดวงที่มีลักษณะเดียวกับกับโคมไฟท้ายเรือ ตามที่นิยามไว้ใน (ค)

(จ) “โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศ” หมายความว่า โคมไฟหนึ่งดวงที่ส่องแสงอยู่เสมอภายในวงขอบ ๓๖๐ องศา ในทางระดับ

(ฉ) “โคมไฟดับ” หมายความว่า โคมไฟหนึ่งดวงที่ส่องแสงวันสม่ำเสมอ มีความถี่ ๑๒๐ วัน หรือมากกว่านั้นต่อหนึ่งนาที

ข้อ ๒๒

ทัศนวิสัยของโคมไฟ

โคมไฟที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ต้องมีกำลังส่องสว่างตามที่กำหนดไว้ใน ๘. ของภาคผนวก ๑ โดยต้องให้มองเห็นได้ในระยะอย่างน้อยที่สุด ดังต่อไปนี้

(ก) เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๕๐ เมตรขึ้นไป

- โคมไฟเสากระโดง	๖ ไมล์
- โคมไฟข้างเรือ	๓ ไมล์
- โคมไฟท้ายเรือ	๓ ไมล์
- โคมไฟพ่วงจูง	๓ ไมล์
- โคมไฟสีขาว แดง เขียว
หรือเหลือง มองเห็นได้รอบทิศ	๓ ไมล์

(ข) เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๑๒ เมตรขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๕๐ เมตร

- โคมไฟเสากระโดง	๕ ไมล์
เว้นแต่เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร	๓ ไมล์
- โคมไฟข้างเรือ	๒ ไมล์
- โคมไฟท้ายเรือ	๒ ไมล์
- โคมไฟพ่วงจูง	๒ ไมล์
- โคมไฟสีขาว แดง เขียว
หรือเหลือง มองเห็นได้รอบทิศ	๒ ไมล์

- (ก) เรือที่ความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร
- โคมไฟเสากระโดง ๒ ไมล์
 - โคมไฟข้างเรือ ๑ ไมล์
 - โคมไฟท้ายเรือ ๒ ไมล์
 - โคมไฟพวงจูง ๒ ไมล์
 - โคมไฟสีขาว แดง เขียว
หรือเหลือง มองเห็นได้รอบทิศ ๒ ไมล์

ข้อ ๒๓

เรือกลกำลังเดิน

- (ก) เรือกลกำลังเดิน ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือหนึ่งดวง

(๒) เปิดใช้โคมไฟเสากระโดงที่สองถัดไปทางท้ายเรือ
หนึ่งดวง ให้อยู่สูงกว่าโคมไฟเสากระโดงหัวเรือ เว้นแต่เรือที่ความยาว
ไม่ถึง ๕๐ เมตร ไม่จำเป็นต้องเปิดใช้โคมไฟดวงนี้ แต่จะเปิดใช้ก็ได้

(๓) เปิดใช้โคมไฟข้างเรือ

(๔) เปิดใช้โคมไฟท้ายเรือ

(ข) เรือที่มเบาะอากาศรองรับ (air-cushion vessel) ขณะขับ
เคลื่อนด้วยวาระว่างไม่ขั้บน้ำ ให้เปิดใช้โคมไฟบสีเหลือง มองเห็นได้
รอบทิศเพิ่มขนอกหนึ่งดวง จากที่บังคับไว้ใน (ก)

(ค) เรือกลที่ความยาวไม่ถึง ๑ เมตร ซึ่งอัตราความเร็วสูงสุด
ไม่เกิน ๑ นอต ให้เปิดใช้โคมไฟสีขาว มองเห็นได้รอบทิศหนึ่งดวง

แผนการเปิดใช้โคมไฟตาม (ก) และถ้าสามารถทำได้ ให้เปิดใช้โคมไฟข้างเรือด้วย

ข้อ ๒๔

การจูงและดัน

(ก) เรือกลเมื่อทำการจูง ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือซ้อนกันสองดวง ในทางตั้ง เมื่อความยาวของพวงจูงวัดจากท้ายเรือจนถึงท้ายสุดของเรือพ่วงเกิน ๒๐๐ เมตร ให้เปิดใช้โคมไฟดังกล่าวสามดวง แผนการเปิดใช้โคมไฟตามข้อ ๒๓ (ก) (๑)

(๒) เปิดใช้โคมไฟข้างเรือ

(๓) เปิดใช้โคมไฟท้ายเรือ

(๔) เปิดใช้โคมไฟพ่วงจูง เหนือโคมไฟท้ายเรือซ้อนกันในทางตั้งอีกหนึ่งดวง

(๕) แสดงเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ณ ท้องมองเห็นได้ชัดที่สุดหนึ่งท่อน เมื่อความยาวของพวงจูงเกิน ๒๐๐ เมตร

(ข) เมื่อเรือดันและเรือที่ถูกดันไปข้างหน้าต่อสนิทติดกัน ให้ถือว่าเรือทั้งสองลำเป็นเรือกลลำเดียวกัน และต้องเปิดใช้โคมไฟตามข้อ ๒๓

(ค) เรือกลเมื่อดันเรือไปข้างหน้า หรือจูงเทียบข้าง เว้นแต่ในกรณีที่ต่อสนิทติดเป็นลำเดียวกัน ต้อง

(๑) เบ็ดใช้โคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือสองดวงซ้อนกัน
ในทางตั้ง แทนการเปิดใช้โคมไฟตามข้อ ๒๓ (ก) (๑)

(๒) เบ็ดใช้โคมไฟข้างเรือ

(๓) เบ็ดใช้โคมไฟท้ายเรือ

(ง) เรือกลที่ปฏิบัติตาม (ก) และ (ค) ต้องปฏิบัติตามข้อ ๒๓
(ก) (๒) อีกด้วย

(จ) เรือหรือวัตถุใดๆที่ถูกลง ต้อง

(๑) เบ็ดใช้โคมไฟข้างเรือ

(๒) เบ็ดใช้โคมไฟท้ายเรือ

(๓) เมื่อความยาวของพวงจูงเกิน ๒๐๐ เมตร ให้แสดงที่
เครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ณ ที่มองเห็นได้ชัดที่สุดหนึ่งที่

(ฉ) เมื่อเรือที่ถูกจูงเทียบข้างหรือถูกดันเป็นกลุ่ม ไม่ว่ามีจำนวน
เท่าใดก็ตาม ต้องเปิดใช้โคมไฟเสมือนเป็นเรือลำเดียวกัน ดังต่อไปนี้

(๑) เรือที่ถูกดันไปข้างหน้า ซึ่งมีได้ต่อสนิทติดเป็นลำเดียวกับ
เรือดัน ให้เปิดใช้โคมไฟข้างเรือทตอนหัวเรือ

(๒) เรือที่ถูกจูงเทียบข้าง ต้องเปิดใช้โคมไฟท้ายเรือ และ
โคมไฟข้างเรือทตอนหัวเรือ

(ช) ในกรณีเหตุที่ทำให้เรือหรือวัตถุที่ถูกจูงไม่สามารถเปิดใช้
โคมไฟตาม (จ) ได้ ต้องใช้มาตรการทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ ด้วยการจัด
ให้มีแสงสว่างที่เรือหรือวัตถุที่ถูกจูง หรืออย่างน้อยที่สุดต้องแสดงให้รู้ว่า
มีเรือหรือวัตถุนั้นอยู่

ข้อ ๒๕

เรือใบที่กำลังเดิน และเรือที่กำลังแจวพาย

(ก) เรือใบที่กำลังเดิน ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟข้างเรือ

(๒) เปิดใช้โคมไฟท้ายเรือ

(ข) เรือใบที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร โคมไฟที่บังคับไว้ตาม (ก) จะอยู่รวมกันเป็นดวงโคมดวงเดียวกันก็ได้ โดยต้องติดตั้งไว้ให้มองเห็นได้ชัดที่สุด ณ ทหรอใกล้ยอดเสากระโดง

(ค) เรือใบที่กำลังเดิน นอกจากต้องเปิดใช้โคมไฟตาม (ก) แล้ว ต้องเปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสองดวงซ้อนกันในทางตั้ง ให้มองเห็นได้ชัดที่สุดเพิ่มขึ้นอีก ณ ทหรอใกล้กับยอดเสากระโดง โดยโคมไฟดวงบนต้องเป็นสีแดงและดวงล่างต้องเป็นสีเขียว แต่โคมไฟทั้งสองดวงต้องไม่ติดตั้งให้อยู่ใกล้เคียงกันกับโคมไฟตาม (ข)

(ง) (๑) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๑ เมตร ถ้าสามารถกระทำได้ ให้เปิดใช้โคมไฟ ตาม (ก) หรือ (ข) แต่ถ้าไม่สามารถกระทำได้ ต้องมีไฟฉายหรือโคมไฟให้แสงสีขาว พร้อมทั้งจะเปิดใช้ได้ ในระยะเวลาเพียงพอที่จะป้องกันการโดนกัน

(๒) เรือที่กำลังแจวพายอาจเปิดใช้โคมไฟที่ใช้บังคับแก่เรือใบตามข้อนี้ก็ได้ แต่ถ้าไม่สามารถกระทำได้ต้องมีไฟฉายหรือโคมไฟให้แสงสีขาว พร้อมทั้งจะเปิดใช้ได้ ในระยะเวลาเพียงพอที่จะป้องกันการโดนกัน

(จ) เรือที่กำลังเดินด้วยใบ เมื่อใช้เครื่องจักรกลในการเดินเรือ ด้วย ให้แสดงท่อนเครื่องหมายรูปกรวยปลายแหลมซึ่งหนึ่งท่อนไว้ตอนหน้าเรือ ณ ที่เห็นได้ชัดที่สุด

ข้อ ๒๖
เรือประมง

(ก) เรือขณะทำการประมง ไม่ว่าจะกำลังเดินหรือทอดสมอ ให้เปิดใช้โคมไฟและแสดงท่อนเครื่องหมายตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้

(ข) เรือขณะลากอวนหน้าดิน หรือเรือทำการประมงอื่น ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสองดวงซ้อนกันในทางตั้ง โคมไฟดวงบนเป็นสีเขียวและโคมไฟดวงล่างเป็นสีขาว หรือแสดงท่อนเครื่องหมายรูปกรวยสองท่อนซ้อนกันในทางตั้ง ให้ปลายแหลมชี้เข้าหากัน เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ให้แสดงท่อนเครื่องหมายรูปตะกร้าแทน

(๒) เปิดใช้โคมไฟเสากระโดงหนึ่งดวงให้อยู่ถัดไปทางท้ายและสูงกว่าโคมไฟสีเขียวมองเห็นได้รอบทิศ เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๕๐ เมตร ไม่บังคับให้ต้องเปิดใช้โคมไฟดังกล่าว แต่จะเปิดใช้ก็ได้

(๓) ขณะเคลื่อนที่ นอกจากต้องเปิดใช้โคมไฟตามข้อนี้แล้ว ต้องเปิดใช้โคมไฟข้างเรือ และโคมไฟท้ายเรือเพิ่มขึ้นอีกด้วย

(ค) เรือขณะทำการประมงแต่มิได้ลากอวน ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสองดวงซ้อนกันในทางตั้ง โคมไฟดวงบนเป็นสีแดง ดวงล่างเป็นสีขาว หรือแสดงท่อน

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

เครื่องหมายรูปกรวยสองท่อนซ้อนกันในทางตั้ง ให้ปลายแหลมซ้เข้าหากัน
เรื่อทมความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ให้แสดงท่อนเครื่องหมายรูปตะกร้าแทน
เครื่องหมายดังกล่าว

(๒) เมื่อมีเครื่องมอย์นออกไปจากตัวเรื่อทางระดับเกิน
๑๕๐ เมตร ให้เปิดใช้โคมไฟส่องมองเห็นได้รอบทิศหนึ่งดวง หรือ
แสดงท่อนเครื่องหมายรูปกรวยปลายแหลมซ้ขึ้นหนึ่งท่อนทางด้านทม
เครื่องมอย์นออกไปนั้น

(๓) ขณะเคลื่อนที่ นอกจากต้องเปิดใช้โคมไฟตามข้อ
แล้ว ต้องเปิดใช้โคมไฟข้างเรื่อและโคมไฟท้ายเรื่อเพิ่มขนอกด้วย

(ง) เรื่อขณะทำการประมงใกล้กัน อาจเปิดใช้สัญญาณเพิ่มเติม
ตามภาคผนวก ๒ ก็ได้

(จ) เรื่อที่ไม่ได้ทำการประมง ห้ามเปิดใช้โคมไฟหรือแสดงท่อน
เครื่องหมายตามข้อนี้ แต่ต้องปฏิบัติดังท้บังคับไว้ตามความยาวของเรื่อ

ข้อ ๒๓

เรื่อไม่อยู่ในบังคับ หรือเรื่อที่ไม่สามารถบังคับการเดินทางเรื่อได้คล่องตัว

(ก) เรื่อไม่อยู่ในบังคับ ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟส่องมองเห็นได้รอบทิศสองดวงซ้อน
กันในทางตั้ง ณ ท้มองเห็นได้ชัดที่สุด

(๒) แสดงท่อนเครื่องหมายรูปทรงกลม หรือทมลักษณะคล้าย
รูปทรงกลมสองท่อนซ้อนกันในทางตั้ง ณ ท้มองเห็นได้ชัดที่สุด

(๓) ขณะเคลื่อนที่ นอกจากต้องเปิดใช้โคมไฟตามข้อนี้แล้ว ต้องเปิดใช้โคมไฟข้างเรือและโคมไฟท้ายเรือเพิ่มขึ้นอีกด้วย

(ข) เรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัว เว้นแต่เรือ ขณะทำการกวาดต้อนระเบิด ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสามดวงซ้อนกันใน ทางตั้ง ณ ท่มองเห็นได้ชัดที่สุด โคมไฟดวงบนสุดและดวงล่างสุดเป็น สีแดง และดวงกลางเป็นสีขาว

(๒) แสดงหุ่นเครื่องหมายสามหุ่นซ้อนกันในทางตั้ง ณ ท่มองเห็นได้ชัดที่สุด หุ่นลูกบนสุดและล่างสุดเป็นรูปทรงกลม และลูกกลาง เป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน

(๓) ขณะเคลื่อนที่ ต้องเปิดใช้โคมไฟเสากระโดงหัวเรือ ข้างเรือและท้ายเรือเพิ่มขึ้นจากที่ต้องเปิดใช้ตาม (๑)

(๔) เมื่อทอดสมออยู่ ต้องเปิดใช้โคมไฟหรือแสดงหุ่น เครื่องหมายตามข้อ ๓๐ เพิ่มขึ้นจาก (๑) และ (๒)

(ค) เรือขณะทำการจูง อันเป็นเหตุให้ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนเข็ม เดินเรือของตนเองได้ ต้องเปิดใช้โคมไฟและแสดงหุ่นเครื่องหมายตาม ข้อ ๒๔ (ก) เพิ่มขึ้นจากที่ต้องเปิดใช้โคมไฟตาม (ข) (๑) และแสดงหุ่น เครื่องหมายตาม (ข) (๒)

(ง) เรือขณะทำการขุดลอก หรือปฏิบัติงานที่อยู่ใต้น้ำซึ่งทำให้ ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัวต้องเปิดใช้โคมไฟและแสดงหุ่น

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

เครื่องหมายตาม (ข) แต่เมื่อเกิดการกีดขวางต้องเปิดใช้โคมไฟและแสดง
ท่อนเครื่องหมายเพิ่มขึ้น ดังนี้

(๑) เปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสี่แดงสองดวง หรือ
แสดงท่อนเครื่องหมายรูปทรงกลมสองท่อนซ้อนกันในทางตั้ง ทางด้านที่
การกีดขวาง

(๒) เปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสีเขียวสองดวง หรือ
แสดงท่อนเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนสองท่อนซ้อนกันในทางตั้ง
ทางด้านที่เรืออาจผ่านได้

(๓) ขณะเคลื่อนที่ ต้องเปิดใช้โคมไฟเสากระโดง โคมไฟ
ข้างเรือ และโคมไฟท้ายเรือเพิ่มขึ้นจากที่ต้องเปิดใช้โคมไฟตาม (ง)

(๔) เรือซึ่งต้องบังคับให้ปฏิบัติตาม (ง) เมื่อทอดสมออยู่ต้อง
เปิดใช้โคมไฟหรือแสดงท่อนเครื่องหมายตาม (๑) และ (๒) แทนการเปิด
ใช้โคมไฟ หรือแสดงท่อนเครื่องหมายตามข้อ ๓๐

(๕) เรือขนาดใดก็ตาม ขณะปฏิบัติงานประดาน้ำ ถ้าไม่อาจแสดง
ท่อนเครื่องหมายตาม (ง) ได้ ต้องแสดงแผ่นแข็งจำลองธงอักษร "A"
ตามประมวลสัญญาณธงระหว่างประเทศ สูงไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และ
ให้แน่ใจว่าต้องมองเห็นได้รอบทิศด้วย

(๖) เรือขณะทำการกวาดท่อนระเบิดต้องเปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้
รอบทิศสีเขียวสามดวง หรือแสดงท่อนเครื่องหมายรูปทรงกลมสามท่อน
เพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้สำหรับการเปิดใช้โคมไฟของเรือกลตามข้อ ๒๓
โคมไฟหนึ่งดวงหรือท่อนเครื่องหมายหนึ่งท่อนดังกล่าวแล้ว ต้องเปิดใช้หรือ

แสดง ณ ที่หรือใกล้กับยอดเสากระโดงตอนหัวเรือ และที่ปลายพรวน
เสากระโดงตอนหัวเรือข้างละหนึ่งดวงหรือหนึ่งท่อน โคมไฟหรือท่อน
เครื่องหมายดังกล่าวแสดงให้เรืออันตรายว่าอันตราย หากเข้ามาใกล้
ทางท้ายเรือในระยะ ๑,๐๐๐ เมตร หรือใกล้ข้างเรือแต่ละข้างในระยะ
๕๐๐ เมตร ของเรือกวาดทุ่นระเบิดนั้น

(ข) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๑ เมตร ไม่จำเป็นต้องเปิดใช้โคมไฟ
ตามข้อ

(ข) สัญญาณในข้อนี้ ไม่ใช่เป็นสัญญาณอับจนของเรือ และต้อง
การความช่วยเหลือสัญญาณดังกล่าวแล้วได้กำหนดไว้ในภาคผนวก ๔

ข้อ ๒๘

เรือที่บังคับยากเพราะอัตรากินน้ำลึกของเรือ

เรือที่บังคับยากเพราะอัตรากินน้ำลึกของเรืออาจเปิดใช้โคมไฟสีแดง
มองเห็นได้รอบทิศซ้อนกันในทางตั้งสามดวง หรือแสดงท่อนเครื่องหมาย
รูปทรงกระบอกหนึ่งท่อน ณ ที่มองเห็นได้ชัดที่สุดเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้
สำหรับเรือกลตามข้อ ๒๓

ข้อ ๒๙

เรื่อนำร่อง

(ก) เรือขณะทำหน้าที่นำร่อง ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟสองดวงซ้อนกัน ในทางตั้งมองเห็นได้
รอบทิศ ณ ที่หรือใกล้เสากระโดง โคมไฟดวงบนสีขาวและดวงล่างสีแดง

(๒) เมื่อกำลังเดินให้เบตใช้โคมไฟข้างเรือ และโคมไฟท้ายเรือเพิ่มขึ้น

(๓) เมื่อทอดสมออยู่ให้เบตใช้โคมไฟเรือทอดสมอ หรือแสดงหุ่นเครื่องหมายเพิ่มจากที่ได้บังคับไว้ให้เบตใช้โคมไฟตาม (๑)

(๔) เรือขณะไม่ได้ทำหน้าที่นำร่อง ต้องเบตใช้โคมไฟหรือแสดงหุ่นเครื่องหมายตามที่กำหนดไว้ตามขนาดความยาวของเรือ

ข้อ ๓๐

เรือทอดสมอและเรือที่ติดตน

(ก) เรือที่ทอดสมอ ต้องเบตใช้โคมไฟหรือแสดงหุ่นเครื่องหมาย ณ ที่มองเห็นได้ชัดที่สุด ดังนี้

(๑) เบตใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสีขาวหนึ่งดวง หรือแสดงหุ่นเครื่องหมายรูปทรงกลมหนึ่งหุ่นไว้ตอนหน้าเรือ

(๒) เบตใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสีขาวหนึ่งดวง ณ ที่หรือใกล้ท้ายเรือ โดยให้อยู่ต่ำกว่าดวงที่ให้กำหนดไว้ใน (๑)

(๓) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๕๐ เมตร อาจเบตใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสีขาวหนึ่งดวง ณ ที่มองเห็นได้ชัดที่สุดแทนโคมไฟตาม (ก)

(ค) เรือที่ทอดสมอและเรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป ต้องเบตใช้โคมไฟที่ไว้ขณะทำงาน หรือโคมไฟอื่นใดที่มัลักษณะที่ตัดเทียมกันให้ส่องสว่างทั่วคาดฟ้าของเรือนั้นด้วย

(ง) เรือที่ติดตนให้เบตใช้โคมไฟตาม (ก) หรือ (๔) และให้เบตใช้โคมไฟ ณ ที่มองเห็นได้ชัดที่สุดเพิ่มขึ้น ดังนี้

(๑) เบ็ดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสีแดงสองดวงซ้อนกันในทางตั้ง

(๒) แสดงหุ่นเครื่องหมายรูปทรงกลมสามหุ่นซ้อนกันในทางตั้ง

(๓) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๑ เมตร เมื่อทอดสมอหรือติดตงซึ่งไม่ใช่อยู่ในหรือใกล้ร่องน้ำแคบ ร่องน้ำทางเรือเดิน ที่ทอดจอดเรือ หรือที่ซึ่งโดยปกติใช้เป็นทางเดินเรือของเรืออื่น ไม่บังคับให้เบ็ดใช้โคมไฟหรือแสดงหุ่นเครื่องหมายตาม (ก) (ข) หรือ (ง)

ข้อ ๓๑

เครื่องบนทะเล

เครื่องบนทะเลที่ไม่อาจเบ็ดใช้โคมไฟ หรือแสดงหุ่นเครื่องหมายตามรูปลักษณะที่กำหนดไว้ในบทนี้ ให้เบ็ดใช้โคมไฟหรือแสดงหุ่นเครื่องหมายที่ลักษณะ และที่ตั้งใกล้เคียงกับที่กำหนดไว้ในบทนี้เท่าที่จะทำได้

หมวด ๑

สัญญาณเสียงและสัญญาณแสง

ข้อ ๓๒

บทนิยาม

(ก) “หวูด” หมายความว่า เครื่องทำสัญญาณเสียงใด ๆ ที่สามารถทำเสียงหวูดได้ตามที่บังคับไว้ และต้องเป็นไปตามภาคผนวก ๓

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

(๗) “หวุดสั้น” หมายความว่า เสียงหวุดทมิในระยะเสียงนานประมาณ ๑ วินาที

(ค) “หวุดยาว” หมายความว่า เสียงหวุดทมิในระยะเสียงนานตั้งแต่ ๔ ถึง ๖ วินาที

ข้อ ๓๓

อุปกรณ์สำหรับสัญญาณเสียง

(ก) เรือทมิความยาวตั้งแต่ ๑๒ เมตรขึ้นไป ต้องมีหวุดหนึ่งเครื่อง และระฆังหนึ่งใบ และเรือทมิความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป ต้องมีฆ้องเพิ่มอีกหนึ่งใบ ระดับเสียง และความดังของฆ้องต้องไม่ทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นเสียงระฆัง หวุด ระฆังและฆ้องต้องเป็นไปตามภาคผนวก ๓ ระฆังหรือฆ้อง หรือทั้งสองอย่างอาจใช้อุปกรณ์อย่างอื่นทดแทนลักษณะของเสียงอย่างเดียวกันแทนก็ได้

ทั้งนี้ อุปกรณ์ดังกล่าวนั้นต้องสามารถทำสัญญาณเสียงด้วยมือได้

(ข) เรือทมิความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร ไม่บังคับให้ต้องมีเครื่องมือทำสัญญาณเสียงตาม (ก) แต่ถ้าไม่มี เรือนั้นต้องมวธอนท์ทำสัญญาณเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๓๔

สัญญาณแสดงการบังคับการเดินเรือและสัญญาณเตือน

(ก) เมื่อเรือต่าง ๆ ขณะมองเห็นซึ่งกันและกัน เรือกลกำลังเดินเมื่อทำการบังคับการเดินเรือตามที่ให้อำนาจ หรือตามที่บังคับไว้ในกฎกระทรวงนั้น ต้องแสดงสัญญาณการบังคับการเดินเรือด้วยหวุด ดังนี้

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

หูดสันหนึ่งครั้ง หมายความว่า “ข้าพเจ้ากำลังเปลี่ยนเข็ม
เดินเรือไปทางขวา”

หูดสันสองครั้ง หมายความว่า “ข้าพเจ้ากำลังเปลี่ยนเข็ม
เดินเรือไปทางซ้าย”

หูดสันสามครั้ง หมายความว่า “ข้าพเจ้ากำลังใช้เครื่อง
จักรกลถอยหลัง”

(ข) ขดะทำการบังคับการเดินเรืออาจใช้สัญญาณแสงเพิ่มเติม
สัญญาณหูดที่กำหนดไว้ใน (ก) ตามที่เห็นสมควรอีกก็ได้ ดังนี้

(๑) สัญญาณแสงมีความหมายดังนี้

แสงหนึ่งวับ หมายความว่า “ข้าพเจ้ากำลังเปลี่ยนเข็ม
เดินเรือไปทางขวา”

แสงสองวับ หมายความว่า “ข้าพเจ้ากำลังเปลี่ยนเข็ม
เดินเรือไปทางซ้าย”

แสงสามวับ หมายความว่า “ข้าพเจ้ากำลังใช้เครื่อง
จักรกลถอยหลัง”

(๒) ระยะเวลาของแสงไฟแต่ละวับ ต้องประมาณหนึ่งวินาที
ช่วงระยะเวลาระหว่างวับต้องประมาณหนึ่งวินาที และช่วงระยะเวลา
ระหว่างการส่งสัญญาณแต่ละชุดต้องไม่น้อยกว่าสิบวินาที

(๓) ถ้าได้ติดตั้งโคมไฟสำหรับใช้แสดงสัญญาณ ต้องเป็น
โคมไฟสีขาวที่มองเห็นได้รอบทิศ เห็นได้ในระยะอย่างน้อยที่สุด ๕ ไมล์
และต้องเป็นไปตามภาคผนวก ๑

(ค) เมื่อเรือเข้ามาอยู่ในเขตมองเห็นซึ่งกันและกันในร่องน้ำแคบ หรือในร่องน้ำทางเรือเดิน

(๑) เรือที่มีความประสงค์จะแซงชนหน้าเรืออีกลำหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามข้อ ๕ (จ) (๑) โดยใช้สัญญาณหวูดประจำเรือดังนี้ หวดยาวสองครั้ง ติดต่อกับด้วยหวูดสั้นหนึ่งครั้ง หมายความว่า “ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะแซงชนหน้าทางกราบขวาของท่าน”

หวูดยาวสองครั้ง ติดต่อกับด้วยหวูดสั้นสองครั้ง หมายความว่า “ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะแซงชนหน้าทางกราบซ้ายของท่าน”

(๒) เรือลำที่กำลังจะถูกแซงชนหน้า เมื่อได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อ ๕ (จ) (๑) แล้ว ต้องแสดงการยินยอมโดยใช้สัญญาณหวูดประจำเรือเป็นชุด ดังนี้ หวดยาวหนึ่งครั้ง หวดสั้นหนึ่งครั้ง หวดยาวหนึ่งครั้งและหวูดสั้นหนึ่งครั้ง

(ง) เมื่อเรือเข้ามาอยู่ในเขตมองเห็นซึ่งกันและกัน กำลังเข้ามาใกล้กัน และจะเนื่องด้วยเหตุใดก็ตาม เรือลำที่ไม่แน่ใจในความประสงค์หรือการกระทำของเรือลำอื่น หรือเรือลำหนึ่งสงสัยการกระทำของเรือลำอื่นว่าได้กระทำการเพียงพอหรือไม่ที่จะหลีกเลี่ยงการโชนกัน ให้เรือลำที่สงสัยนั้นแสดงความสงสัยของตนแท้ด้วยการใช้สัญญาณหวูดสั้น ๆ อย่างน้อยห้าครั้ง สัญญาณดังกล่าวอาจใช้สัญญาณแสงสว่าง ๆ อย่างน้อยห้าครั้งเช่นกันก็ได้

(จ) เรือที่เดินเข้าไปใกล้ทางโค้งหรือบริเวณร่องน้ำแคบ หรือร่องน้ำทางเรือเดินซึ่งมองไม่เห็นเรือลำอื่นเพราะมีสิ่งกีดขวางบังอยู่ ต้องแสดงสัญญาณหวูดยาวหนึ่งครั้ง หรือเรือลำอื่นที่เดินเรืออยู่ในบริเวณใกล้ทางโค้งหรือเบี่ยงหลังสิ่งกีดขวางนั้นเมื่อได้ยินสัญญาณหวูดดังกล่าว ต้องตอบด้วยสัญญาณหวูดยาวหนึ่งครั้งเช่นกัน

(ฉ) ถ้าเรือที่ติดตั้งหวูดไว้หลายเครื่อง โดยมีระยะห่างกันเกิน ๑๐๐ เมตร ให้ใช้หวูดเครื่องเดียวเท่านั้น สำหรับเป็นสัญญาณแสดงการบังคับการเดินเรือและสัญญาณเตือน

ข้อ ๓๕

สัญญาณเสียงในทัศนวิสัยจำกัด

ในบริเวณหรือที่ใกล้กับบริเวณทัศนวิสัยจำกัด ไม่ว่าจะเป็นเวลากลางวันหรือเวลากลางคืนก็ตาม ต้องใช้สัญญาณเสียง ดังนี้

(ก) เรือกลขณะเคลื่อนที่ที่ต้องแสดงสัญญาณเสียงหวูดยาวหนึ่งครั้ง เว้นระยะเวลาเสียงหวูดแต่ละครั้งไม่เกิน ๒ นาที

(ข) เรือกลที่กำลังเดินแต่หยุดอยู่ และไม่เคลื่อนที่ ต้องแสดงสัญญาณเสียงหวูดยาวสองครั้งติดต่อกัน ระยะเวลาระหว่างหวูดประมาณ ๒ วินาที การแสดงสัญญาณเสียงหวูดแต่ละชุดให้มีระยะเวลาห่างกันไม่เกิน ๒ นาที

(ค) เรือไม่อยู่ในบังคับ เรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้ คล่องตัว เรือที่บังคับยากเพราะอัตราแก่น้ำลึกของเรือ เรือใบ เรือขณะ

ทำการประมง และเรือขณงูง หรือต้นเรืออื่น แทนที่จะแสดงสัญญาณเสียงตาม (ก) หรือ (ข) ต้องแสดงสัญญาณเสียงหวูดสามครั้งติดต่อกันเป็นชุด ๆ เว้นระยะเวลาแต่ละชุดไม่เกิน ๒ นาที สัญญาณเสียงแต่ละชุดต้องเป็นดังนี้ หวดยาวหนึ่งครั้ง ติดตามด้วยหวูดสั้นสองครั้ง

(ง) เรือที่พุ่งไปกับเรือจูงหนึ่งลำหรือเกินกว่าหนึ่งลำ และถ้าเรือพุ่งลำสุดท้ายมีคนประจำเรือต้องแสดงสัญญาณเสียงหวูดสี่ครั้งติดต่อกันเป็นชุด เว้นระยะเวลาแต่ละชุดไม่เกิน ๒ นาที สัญญาณเสียงแต่ละชุดต้องเป็นดังนี้ หวดยาวหนึ่งครั้ง ติดตามด้วยหวูดสั้นสามครั้ง เมื่อสามารถกระทำได้ให้แสดงสัญญาณเสียงนี้ในทันทีภายหลังเมื่อมีสัญญาณเสียงของเรือจูง

(จ) เมื่อเรือต้นและเรือที่ถูกต้นไปข้างหน้าต่อสนิทติดกัน ให้ถือว่าเรือทั้งสองลำเป็นเรือกลลำเดียวกัน และต้องแสดงสัญญาณเสียงตาม (ก) หรือ (ข)

(ฉ) เรือที่ทอดสมอต้องรั่วระมิงเป็นชุด ชุดละประมาณ ๕ วินาที เว้นระยะเวลาระหว่างชุดไม่เกิน ๑ นาที เรือที่มความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป ต้องรั่วระมิงตอนหัวเรือและทันทีหลังจากการรั่วระมิง ต้องรั่วระมิงเป็นชุด ชุดละประมาณ ๕ วินาทีที่ตอนท้ายเรือ เรือที่ทอดสมออาจแสดงสัญญาณเสียงหวูดเพิ่มขนอกสามครั้งติดต่อกัน คือ หวดสั้นหนึ่งครั้ง หวดยาวหนึ่งครั้ง และหวูดสั้นหนึ่งครั้ง ก็ได้ เพื่อเตือนเรือที่แล่นใกล้เข้ามาให้ทราบตำแหน่งที่เรือเนทอดสมอ และอาจโดนกันได้

(ข) เรือที่ติดตน ต้องแสดงสัญญาณเสียงระฆัง และถ้าต้องแสดงสัญญาณเสียงฆ้องตาม (ฉ) ด้วย ต้องตีระฆังแยกให้ชัดเจนเพิ่มขึ้นอีกสามครั้งทันที ทั้งก่อนและหลังการตีระฆัง เรือที่ติดตนอาจแสดงสัญญาณเสียงหวูดตามที่เห็นสมควรเพิ่มขึ้นอีกด้วยก็ได้

(ช) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร ไม่บังคับให้ต้องแสดงสัญญาณเสียงดังกล่าวดังกล่าวแล้ว แต่ถ้าไม่แสดงสัญญาณเสียงตามที่กำหนดไว้ข้างต้นต้องแสดงสัญญาณเสียงอย่างอื่นที่ใช่ใช้ได้ เว้นระยะเวลาห่างกันไม่เกิน ๒ นาที

(ฅ) เรือนำร่องขณะทำการนำร่องอาจแสดงสัญญาณเสียงหวูดสั้นที่เหมือนกันนอกครั้ง เพิ่มขึ้นจาก (ก) (ข) หรือ (ฉ)

ข้อ ๓๖

สัญญาณให้ระวางอันตราย

เรือที่จำเป็นเพื่อให้เรืออันตราย อาจแสดงสัญญาณแสงหรือสัญญาณเสียงที่ไม่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่าเป็นสัญญาณอย่างหนึ่งอย่างใดที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ หรืออาจใช้ลำแสงไฟฉายของเรือส่องไปยังทิศทางที่อันตรายก็ได้ ในการกระทำดังกล่าวต้องไม่เป็นการรบกวนเรืออื่น

ข้อ ๓๗

สัญญาณอับจน

เมื่อเรืออยู่ในฐานะอับจน และต้องการความช่วยเหลือ เรือนั้นต้องใช้หรือแสดงสัญญาณตามภาคผนวก ๔

หมวด จ

ข้อยกเว้น

ข้อ ๓๘

ข้อยกเว้น

เรือที่ได้มีการวางกระดูกงูของเรือนั้น หรืออยู่ในระหว่างการต่อเรือ ก่อนที่กฎกระทรวงนมผลใช้บังคับ อาจได้รับการยกเว้นจากที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวง ดังนี้

(ก) การติดตั้งโคมไฟให้มีความสว่างตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒ ให้ได้รับการยกเว้นจนกว่าพ้นกำหนดสี่ นับแต่วันที่กฎกระทรวงนมผล ใช้บังคับ

(ข) การติดตั้งโคมไฟว่าด้วยสีของโคมไฟ ตามรายการละเอียด ที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ของภาคผนวก ๑ ให้ได้รับการยกเว้นจนกว่าพ้น กำหนดสี่ นับแต่วันที่กฎกระทรวงนมผลใช้บังคับ

(ค) การเปลี่ยนที่ติดตั้งโคมไฟ เนื่องจากผลการเปลี่ยนมาตรา วัตรระยะจากหน่วยอิมพีเรียลเป็นหน่วยเมตริก ให้เป็นตัวเลขที่ลงตัว ให้ ได้รับการยกเว้นตลอดไป

(ง) (๑) การเปลี่ยนที่ติดตั้งโคมไฟเสากระโดงในเรือที่มีความ ยาวไม่ถึง ๑๕๐ เมตร อันเนื่องจากผลบังคับของข้อ ๗ (ก) แห่งภาค ผนวก ๑ ให้ได้รับการยกเว้นตลอดไป

(๒) การเปลี่ยนที่ติดตั้งโคมไฟเสากระโดงในเรือที่มความยาวตั้งแต่ ๑๕๐ เมตรขึ้นไป อันเนื่องจากผลบังคับของข้อ ๓ (ก) แห่งภาคผนวก ๑ ให้ได้รับการยกเว้นจนกว่าพ้นกำหนดเก้าปี นับแต่วันที่กฎกระทรวงนมผลใช้บังคับ

(จ) การเปลี่ยนที่ติดตั้งโคมไฟเสากระโดง อันเนื่องจากผลบังคับของข้อ ๒ (ข) แห่งภาคผนวก ๑ ให้ได้รับการยกเว้นจนกว่าพ้นกำหนดเก้าปี นับแต่วันที่กฎกระทรวงนมผลใช้บังคับ

(ฉ) การเปลี่ยนที่ติดตั้งโคมไฟข้างเรือ อันเนื่องจากผลบังคับของข้อ ๒ (ข) และ ๓ (ข) แห่งภาคผนวก ๑ ให้ได้รับการยกเว้นจนกว่าพ้นกำหนดเก้าปี นับแต่วันที่กฎกระทรวงนมผลใช้บังคับ

(ช) บทบังคับเกี่ยวกับเครื่องทำสัญญาณเสียงตามภาคผนวก ๓ ให้ได้รับการยกเว้นจนกว่าพ้นกำหนดเก้าปี นับแต่วันที่กฎกระทรวงนมผลใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

ส. บุญยกุลรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ภาคผนวก ๑

ติดตั้งและรายละเอียดทางเทคนิคของโคมไฟ

และหุ่นเครื่องหมาย

๑. คำนิยาม

“ความสูงเหนือตัวเรือ” หมายความว่า ความสูงเหนือตาตัดฟ้า ท้ายเรือต่อเนื่องกันชั้นบนสุด

๒. ติดตั้งโคมไฟและระยะต่อระหว่างโคมไฟทางตั้ง

(ก) เรือกลทึบความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตร ขึ้นไป โคมไฟเสากระโดง ต้องติดตั้งดังนี้

(๑) โคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือ หรือถ้าใช้เพียงดวงเดียวเท่านั้น ต้องอยู่สูงเหนือตัวเรือไม่น้อยกว่า ๖ เมตร ถ้าตัวเรือกว้างกว่า ๖ เมตร โคมไฟต้องอยู่สูงเหนือตัวเรือไม่น้อยกว่าความกว้างของตัวเรือ อย่างไรก็ตามโคมไฟดังกล่าวต้องอยู่สูงเหนือตัวเรือไม่เกิน ๑๒ เมตร

(๒) เมื่อมีโคมไฟเสากระโดงสองดวง โคมไฟเสากระโดงตอนท้ายเรือต้องอยู่สูงกว่าโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือในทางตั้งไม่น้อยกว่า ๔.๕ เมตร

(๓) ระยะต่อทางตั้งระหว่างโคมไฟเสากระโดงของเรือกลในทุกสภาพปกติของการบรรทุกของเรือ เมื่อมองจากหัวเรือในระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ทัศนัยทะเล ต้องเห็นโคมไฟเสากระโดงตอนท้ายเรืออยู่สูงกว่า และแยกจากโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือ

(ก) โคมไฟเสากระโดงเรือกลที่มีความยาวตั้งแต่ ๑๒ เมตรขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๒๐ เมตร ต้องติดตั้งให้สูงเหนือกราบเรือไม่น้อยกว่า ๒.๕ เมตร

(ง) เรือกลที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร อาจติดตั้งโคมไฟดวงสูงสุดให้สูงเหนือกราบเรือไม่น้อยกว่า ๒.๕ เมตร ก็ได้ หากติดตั้งโคมไฟเสากระโดงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งดวง จากโคมไฟข้างเรือ และท้ายเรือแล้ว โคมไฟเสากระโดงนั้นต้องให้อยู่สูงเหนือโคมไฟข้างเรือไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

(จ) โคมไฟเสากระโดงหนึ่งดวงในจำนวนสองหรือสามดวงที่กำหนดให้ติดตั้งในเรือกลขณะจอดหรือต้นเรืออื่น ต้องติดตั้งในเสาเดียวกันกับโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือตามที่กำหนดไว้สำหรับเรือกล

(ฉ) โคมไฟเสากระโดงดวงเดียวหรือหลายดวง ต้องติดตั้งไว้เหนือและอยู่ห่างจากโคมไฟดวงอื่น และต้องไม่มีสิ่งใดบังแสงของโคมไฟนั้นในทุกกรณี

(ช) โคมไฟข้างเรือที่กำหนดให้ติดตั้งในเรือกล ต้องติดตั้งให้อยู่สูงเหนือตัวเรือไม่เกินกว่าสามในสี่ของความสูงของโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือ และต้องไม่ให้อยู่ต่ำปะปนกับโคมไฟส่องสว่างดาดฟ้าเรือด้วย

(ซ) โคมไฟข้างเรือ ถ้าวางอยู่ในดวงโคมเดียวกัน เมื่อติดตั้งในเรือกลที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ให้อยู่ต่ำกว่าโคมไฟเสากระโดงไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

(ฉ) เมื่อกฎกระทรวงบังคับให้ติดตั้งโคมไฟ สองหรือสามดวงซ้อนกันในทางตั้ง ต้องติดตั้งใหม่ระยะต่อ ดังนี้

(๑) เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตร ขึ้นไป ให้มีระยะต่อทางตั้งไม่น้อยกว่า ๒ เมตร และโคมไฟดวงต่ำสุดต้องอยู่สูงเหนือตัวเรือไม่น้อยกว่า ๔ เมตร เว้นแต่ที่นั้นได้กำหนดให้เป็นที่ตั้งโคมไฟเรือจุง

(๒) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ให้มีระยะต่อทางตั้งระหว่างกันไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และโคมไฟดวงต่ำสุดต้องอยู่สูงเหนือกราบเรือไม่น้อยกว่า ๒ เมตร เว้นแต่ที่นั้นได้กำหนดให้เป็นที่ตั้งโคมไฟเรือจุง

(๓) เมื่อต้องติดตั้งโคมไฟสามดวง ระยะต่อทางตั้งต้องเท่ากัน

(ญ) โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศ ดวงล่างในจำนวนสองดวงที่กำหนดให้ติดตั้งซ้อนกันทางตั้งในเรือประมง ขณะทำการประมง ต้องติดตั้งให้อยู่สูงเหนือโคมไฟข้างเรือ มีระยะไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะต่อระหว่างโคมไฟสองดวงที่ติดตั้งซ้อนกันทางตั้งนั้น

(ฎ) เมื่อต้องติดตั้งโคมไฟเรือทอดสมอสองดวง ดวงหน้าต้องอยู่สูงกว่าดวงหลังไม่น้อยกว่า ๔.๕ เมตร เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๕๐ เมตร ขึ้นไป โคมไฟเรือทอดสมอดวงหน้าต้องอยู่สูงเหนือตัวเรือไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

๓. ทิศที่ตั้งโคมไฟ และระยะห่างระหว่างโคมไฟทางระดับ

(ก) เรือกลที่กำหนดให้ต้องติดตั้งโคมไฟเสากระโดงสองดวง ระยะห่างทางระดับระหว่างโคมไฟทั้งสองดวงต้องไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ ความยาวของเรือ แต่ต้องไม่เกิน ๑๐๐ เมตร โคมไฟเสากระโดงตอน หัวเรือต้องติดตั้งที่ระยะไม่เกินหนึ่งในสี่ของความยาวของเรือวัดจาก หัวเรือสุด

(ข) เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตร ขึ้นไป โคมไฟข้างเรือ ต้องไม่ติดตั้งให้อยู่ด้านหน้าของโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือ แต่ต้อง ติดตั้งให้อยู่ที่ หรือใกล้กับข้างเรือ

๔. รายละเอียดเกี่ยวกับทิศที่ตั้งโคมไฟขีตทางสำหรับเรือประมง เรือขุด และเรือขณะปฏิบัติงานที่อยู่ใต้น้ำ

(ก) โคมไฟขีตทางของเครื่องมือประมงที่ยื่นออกไปจาก ตัวเรือขณะทำการประมงตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๖ (ก) (๒) ต้องติดตั้ง ให้มีระยะห่างทางระดับไม่น้อยกว่า ๒ เมตร และไม่มากกว่า ๖ เมตร จากโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสองดวง ดวงหนึ่งสีแดง อีกดวงหนึ่งสีขาว โคมไฟขีตทางนี้ต้องติดตั้งไม่ให้ยื่นเหนือโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสีขาว ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๖ (ก) (๑) และต้องไม่อยู่ต่ำกว่าโคมไฟข้างเรือ ด้วย

(ข) โคมไฟและทุ่นเครื่องหมายขีตทางของเรือขณะทำการ ขุดหรือปฏิบัติงานที่อยู่ใต้น้ำ ต้องชี้ไปทางด้านที่เรอ ننมส่งกตขวางอยู่ และ/หรือ ทางด้านที่ให้เรอ ننมส่งกตขวางอยู่ได้โดยปลอดภัย ตามข้อ ๒๗ (ง)

(๑) และ (๒) โดยให้มีระยะห่างทางระดับจากโคมไฟ หรือท่อนเครื่องหมายตามข้อ ๒๗ (๖) (๑) และ (๒) ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ในทุกกรณีต้องไม่น้อยกว่า ๒ เมตร และโคมไฟดวงบนหรือท่อนเครื่องหมายท่อนบนต้องไม่สูงกว่าโคมไฟหรือท่อนเครื่องหมายที่อยู่ต่ำลงมานับจากโคมไฟดวงบนหรือท่อนเครื่องหมายท่อนบน ในจำนวนสามดวงหรือสามท่อนตามข้อ ๒๗ (๖) (๑) และ (๒)

๕. บังเพลิงสำหรับโคมไฟข้างเรือ

โคมไฟข้างเรือจะต้องติดตั้งบังเพลิง ซึ่งด้านในทิศตัวเรือ ทาสีดำชนิดด้าน และต้องให้เป็นไปตามข้อ ๕ แห่งภาคผนวกนี้ สำหรับโคมไฟแบบรวมอยู่ในดวง โคมเดียวกันที่ใช้ใช้หลอดเส้นเดี่ยวทางตั้ง และการกันแบ่งระหว่างส่วนของโคมไฟที่เป็นสีเขียวและสีแดงแคบมาก ไม่จำเป็นต้องติดตั้งบังเพลิงด้านนอกของโคมไฟ

๖. ท่อนเครื่องหมาย

(ก) ท่อนเครื่องหมายต้องเป็นสีดำ และมีขนาดดังนี้

(๑) ท่อนเครื่องหมายรูปทรงกลม ต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๐.๖ เมตร

(๒) ท่อนเครื่องหมายรูปกรวย ต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของฐานไม่น้อยกว่า ๐.๖ เมตร และความสูงต้องเท่ากับความยาวของเส้นผ่าศูนย์กลางของฐาน

(๓) ท่อนเครื่องหมายรูปทรงกระบอก ต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๐.๖ เมตร และความสูงต้องเป็นสองเท่าของความยาวของเส้นผ่าศูนย์กลาง

(๔) ท่อนเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ต้องประกอบด้วยท่อนเครื่องหมายรูปกรวยตาม (๒) สองท่อน มีฐานติดกัน

(๕) ระยะต่อทางตั้งระหว่างท่อนเครื่องหมาย ต้องไม่น้อยกว่า ๑.๕ เมตร

(๖) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร อาจใช้ท่อนเครื่องหมายที่มีขนาดเล็กกว่าได้ แต่ต้องได้สัดส่วนกับขนาดของเรือ และระยะต่อระหว่างกันอาจลดลงได้ตามส่วน

๑. รายละเอียดเกี่ยวกับสีของไฟ

สีของไฟเรือเดินทุกชนิดต้องเป็นไปตามมาตรฐานดังต่อไปนี้ คือ ต้องอยู่ภายในขอบเขตของพื้นที่ตามระบุไว้ในไดอะแกรมของแต่ละสี ซึ่งกำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยแสงสว่าง (International Commission on illumination)

ขอบเขตของพื้นที่แต่ละสี ได้ถูกกำหนดขึ้นเป็นมุมโคออดิเนต ดังนี้

(๑) สีขาว

ทางนอน	๐.๕๒๕	๐.๕๒๕	๐.๔๕๒
	๐.๓๑๐	๐.๓๑๐	๐.๔๔๓
ทางตั้ง	๐.๓๘๒	๐.๔๔๐	๐.๔๔๐
	๐.๓๔๘	๐.๒๘๓	๐.๓๘๒

(๒) สีเขียว

ทางนอน	๐.๐๒๘	๐.๐๐๕	๐.๓๐๐
	๐.๒๐๓		
ทางตั้ง	๐.๓๘๕	๐.๗๒๓	๐.๕๑๑
	๐.๓๕๖		

(๓) สีแดง

ทางนอน	๐.๖๘๐	๐.๖๖๐	๐.๓๓๕	๐.๗๒๑
ทางตั้ง	๐.๓๒๐	๐.๓๒๐	๐.๒๖๕	๐.๒๕๕

(๔) สีเหลือง

ทางนอน	๐.๖๑๒	๐.๖๑๘	๐.๕๓๕	๐.๕๓๕
ทางตั้ง	๐.๓๘๒	๐.๓๘๒	๐.๔๒๕	๐.๔๐๖

๘. กำลังส่องสว่างของแสงไฟ

(ก) กำลังส่องสว่างของแสงไฟอย่างน้อยที่สุดที่ให้คำนวณ
โดยใช้สูตรดังนี้

$$I = 3.43 \times 10^6 \times T \times D^2 \times K^{-D}$$

ให้ I เป็นกำลังส่องสว่างของแสงไฟเป็นจำนวนแรง
เทียนในสภาพใช้งาน

T เป็นค่าที่ใกล้เคียงของแฟคเตอร์ 2×10^{-7} ต่อ
หน่วยส่องสว่าง

D เป็นระยะทัศนวิสัย (ระยะส่องสว่าง) ของแสงไฟ
เป็นไมล์ทะเล

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๘

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

K เป็นสัมประสิทธิ์การส่งต่อของบรรยากาศ ขณะที่มีการส่องสว่างของแสงไฟ สำหรับแสงไฟดังกล่าวข้างต้น ค่าของ K ต้องเป็น ๐.๘ เมื่อเมื่อดำเนินการทัศนวิสัยทางอุตุนิยมวิทยาประมาณ ๑๓ ไมล์ทะเล

(ข) ตัวเลขที่กำหนดให้ตามตารางดังต่อไปนี้ ได้มาจากสูตรข้างต้น

ระยะทัศนวิสัย (ระยะส่องสว่าง) ของแสงไฟ เป็นไมล์ทะเล D	กำลังส่องสว่างของแสงไฟ เป็นแรงเทียน เมื่อ $K = 0.8$ I
๑	๐.๕
๒	๔.๓
๓	๑๒
๔	๒๗
๕	๕๒
๖	๘๔

หมายเหตุ กำลังส่องสว่างมากที่สุดของแสงไฟเรือเดิน ต้องถูกจำกัดเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้สว่างมากจนสายตาพร่า

๕. เขตเตอร์ทางระดับ

(ก) (๑) โคมไฟข้างเรือที่ติดตั้งไว้ในเรือต้องให้แสงไฟมีกำลังส่องสว่างอย่างน้อยที่สุดทางด้านหน้าเรือตามที่กำหนดไว้ กำลังส่องสว่างของแสงไฟดังกล่าวต้องให้ลดน้อยลงจนไม่เห็นแสงไฟเมื่อพ้นเขตเขตเตอร์ที่กำหนดไว้ออกไปอีกเป็นมุม ๑° - ๓°

(๒) สำหรับโคมไฟท้ายเรือ โคมไฟเสากระโดง และโคมไฟข้างเรือ ณ ที่มุม ๒๒.๕° เลยเส้นฉากข้างเรือไปทางท้ายเรือ แสงไฟภายในวงขอบทางระดับจะต้องมีกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้จนถึงมุม ๕° ก่อนถึงเขตเขตเตอร์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ และตั้งแต่มุม ๕° ก่อนถึงเขตเขตเตอร์ไปจนถึงสุดเขตเขตเตอร์ที่กำหนดไว้ กำลังส่องสว่างของแสงไฟอาจลดลงร้อยละ ๕๐ ต่อจากนั้นกำลังส่องสว่างของแสงไฟจะลดน้อยลงตามลำดับ จนมองไม่เห็นแสงไฟเมื่อพ้นเขตเขตเตอร์ที่กำหนดไว้ออกไปอีกจนถึงมุมไม่เกิน ๕°

(ข) โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศต้องไม่ติดตั้ง ณ ที่ซึ่งเสากระโดง ยอดเสากระโดง หรือโครงสร้างใดๆ บังแสงไฟเป็นมุมเขตเตอร์เกิน ๖° เว้นแต่โคมไฟเรือทอดสมอไม่จำเป็นต้องติดตั้งให้สูงเหนือตัวเรือเกินสมควร

๑๐. เขตเตอร์ทางดิ่ง

(ก) เขตเตอร์ของแสงไฟทางดิ่งของดวงโคมไฟฟ้า เว้นแต่โคมไฟของเรือใบต้องเป็นดิ่ง

(๑) อย่างน้อยที่สุด ในมุมทุกมุม ระหว่างมุม ๕° ทางด้านบนและล่างของแนวระดับโคมไฟ ให้คงกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้

(๒) อย่างน้อยที่สุด ระหว่างมุม ๗.๕° ทางด้านบนและล่างของแนวระดับโคมไฟ ให้คงกำลังส่องสว่างไว้ร้อยละ ๖๐ ของกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้

(๓) ในกรณีที่เป็นเรือใบ เซลเตอร์ของแสงไฟทางตั้งของดวงโคมไฟฟ้าต้องเป็นดังนี้

(๑) อย่างน้อยที่สุดในมุมทุกมุมระหว่างมุม ๕° ทางด้านบนและล่างของแนวระดับโคมไฟ ให้คงกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้

(๒) อย่างน้อยที่สุดระหว่างมุม ๒๕° ทางด้านบนและล่างของแนวระดับโคมไฟให้คงกำลังส่องสว่างไว้ร้อยละ ๕๐ ของกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้

(๓) ในกรณีที่เป็นดวงโคมไฟอื่นนอกจากดวงโคมไฟฟ้า ต้องให้ใกล้เคียงที่สุดกับรายการละเอียดดังกล่าวแล้วเท่าที่จะทำได้

๑๑. กำลังส่องสว่างของแสงไฟที่มีโซ่แสงไฟฟ้า

แสงไฟที่มีโซ่แสงไฟฟ้า ถ้าทำได้ ต้องให้มีกำลังส่องสว่างต่ำสุดใกล้เคียงกับตารางที่กำหนดไว้ใน ๘. แห่งภาคผนวกนี้

๑๒. โคมไฟแสดงการบังคับการเดินเรือ

แม้ว่าความใน ๒. (ฉ) แห่งภาคผนวกจะบังคับไว้ประการใดก็ตาม โคมไฟแสดงการบังคับการเดินเรือตามข้อ ๓๔ (ข) ต้องติดตั้งตามแนวหัวเรือ-ท้ายเรือ ในพินทางตั้งเดียวกันกับโคมไฟเสากระโดง จะเป็นดวงเดียวหรือหลายดวงก็ตาม ถ้าทำได้ต้องให้อยู่สูงทางตั้งเหนือโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรืออย่างน้อยที่สุด ๒ เมตร แต่ต้องให้อยู่สูงหรือต่ำกว่าโคมไฟเสากระโดงตอนท้ายเรือทางตั้งไม่ต่ำกว่า ๒ เมตร เรือที่มีโคมไฟเสากระโดงเพียงดวงเดียว ถ้าต้องติดตั้งโคมไฟแสดงการบังคับการเดินเรือด้วย ต้องติดตั้ง ณ ที่มองเห็นได้ชัดที่สุด มีระยะห่างทางตั้งจากโคมไฟเสากระโดงไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

๑๓. การอนุมัติ

การจัดทำโคมไฟ ทู่นเครื่องหมาย และการติดตั้งโคมไฟในเรือ ต้องได้รับอนุมัติจากกรมเจ้าท่า

ภาคผนวก ๒

สัญญาณที่ต้องมีเพิ่มขึ้นสำหรับเรือประมงขณะทำการประมงใกล้กัน

๑. บททั่วไป

โคมไฟที่จะกล่าวต่อไป ถ้าเปิดใช้ตามข้อ ๒๖ (ง) ต้องติดตั้ง ณ ที่มองเห็นได้ชัดที่สุด โคมไฟเหล่านี้ต้องติดตั้งให้อยู่ห่างกันอย่างน้อยที่สุด ๐.๕ เมตร แต่ต้องให้อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าโคมไฟตามข้อ ๒๖ (ข)

(๑) และ (ก) (๑) โคมไฟดังกล่าวจะต้องมองเห็นได้รอบทิศในทางระดับเป็นระยะทางอย่างน้อยที่สุด ๑ ไมล์ทะเล แต่ต้องมีระยะมองเห็นได้ใกล้กว่าโคมไฟที่บังคับไว้ในกฎกระทรวงนี้สำหรับเรือประมง

๒. สัญญาณสำหรับเรือลากอวน

(ก) เรือขณะลากอวน ไม่ว่าจะใช้เครื่องมืออวนลากหน้าดินหรือผิวน้ำก็ตาม อาจเปิดใช้โคมไฟดังนี้

(๑) โคมไฟสีขาวสองดวงซ้อนกันทางดิ่ง เมื่อลงอวน

(๒) โคมไฟสีขาวหนึ่งดวงซ้อนอยู่บนโคมไฟสีแดงหนึ่งดวงทางดิ่ง เมื่ออู้อวน

(๓) โคมไฟสีแดงสองดวงซ้อนกันทางดิ่ง เมื่ออวนติดแน่นอยู่กับสิ่งกีดขวาง

(ข) เรือแต่ละลำขณะลากอวนเป็นคู่ อาจเปิดใช้สัญญาณแสง

(๑) ไฟฉายหนึ่งดวงส่องไปในทิศทางข้างหน้า และในทิศทางของเรือที่ลากอวนอยู่คู่กับเรือของตน ในเวลากลางคืน

(๒) เมื่อลงอวน หรืออู้อวน หรืออวนติดแน่นอยู่กับสิ่งกีดขวาง อาจเปิดใช้โคมไฟตาม ๒. (ก) ข้างต้นก็ได้

๓. สัญญาณสำหรับเรือลากอวนล่อมจับ

เรือขณะทำการประมงด้วยอวนล่อมจับ อาจเปิดใช้โคมไฟสีเหลืองสองดวงซ้อนกันทางดิ่ง โคมไฟดังกล่าวต้องมีแสงสว่างทุกวินาที และมีช่วงดับช่วงสว่างเท่ากัน โคมไฟนี้จะเปิดใช้เฉพาะเมื่อเครื่องมือประมงกีดขวางเกาะกะอยู่เท่านั้น

ภาคผนวก ๓

รายละเอียดทางเทคนิคของเครื่องทำสัญญาณเสียง

๑. หูด

(ก) ความถี่และระยะได้ยินของเสียง

ความถี่ขนมูลฐานของสัญญาณเสียงต้องอยู่ระหว่างช่วง ๗๐-๑๐๐ เฮิร์ตซ์ ระยะได้ยินสัญญาณเสียงจากหูดให้ขึ้นไปตามความถี่ที่กำหนดซึ่งอาจรวมถึงความถี่ขนมูลฐาน และ/หรือความถี่หนึ่งความถี่ใดหรือความถี่สูงกว่าซึ่งอยู่ในระหว่างช่วง ๑๘๐-๗๐๐ เฮิร์ตซ์ ($\pm ๑\%$) และสามารถทำระดับกำลังต้นเสียงได้ตาม (ก) วรรคหนึ่ง

(ข) ขอบเขตความถี่ขนมูลฐาน

เพื่อให้เป็นที่แน่ใจได้ว่าคุณสมบัติต่างๆ ของเสียง-หูด มีครบตามที่กำหนดความถี่ของคลื่นเสียงขนมูลฐานของหูดต้องอยู่ในระหว่างขอบเขตดังต่อไปนี้

(๑) ๗๐-๒๐๐ เฮิร์ตซ์ สำหรับเรือที่มความยาวตั้งแต่ ๒๐๐ เมตรขึ้นไป

(๒) ๑๓๐-๓๕๐ เฮิร์ตซ์ สำหรับเรือที่มความยาวตั้งแต่ ๗๕ เมตรขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๒๐๐ เมตร

(๓) ๒๕๐-๗๐๐ เฮิร์ตซ์ สำหรับเรือที่มความยาวไม่ถึง ๗๕ เมตร

(ค) ความดังและระยะได้ยินของเสียง

จุดที่ติดตั้งไมโครโฟนจะต้องให้มีความดังของเสียงสูงสุดตรงทางตรงห่างจากหูคนนั้น ๑ เมตร และต้องมีระดับกำลังดันของเสียงอย่างน้อยที่สุด $\frac{1}{2}$ ของแถบเสียงคู่แปดคู่เดียว ในช่วงความถี่ ๑๕๐-๑๐๐ เฮิตซ์ ($\pm ๑\%$) และต้องไม่น้อยกว่าตัวเลขที่กำหนดไว้ในตารางดังต่อไปนี้

ความยาวเร็ว เป็นเมตร	ระดับกำลังดันของเสียง ของแถบเสียงคู่แปด ทระยะ ๑ เมตร เป็น โดยให้ $2 \times 10^{-4} \text{ N/m}^2$	ระยะได้ยินเป็น ไมล์ทะเล
๒๐๐ ขึ้นไป	๑๔๓	๒
๗๕ แต่ไม่ถึง ๒๐๐	๑๓๘	๑.๕
๒๐ แต่ไม่ถึง ๗๕	๑๓๐	๑
ไม่ถึง ๒๐	๑๒๐	๐.๕

ระยะได้ยินตามตารางข้างบนเป็นข้อสันเทศและเป็นระยะโดยประมาณ ซึ่งอาจมีโอกาสดูได้ยินเสียงหูคร้อยละ ๕๐ ตามเส้นแกนเสียงข้างหน้า ในสภาพลมสงบคนเรือ มีระดับเสียงรบกวนโดยเฉลี่ย ณ ตำแหน่งที่ได้ยินเสียง (ที่ ๒๕๐ เฮิตซ์ ในแถบเสียงคู่แปดมี ๖๘dB เป็นศูนย์กลาง และที่ ๕๐๐ เฮิตซ์ ในแถบเสียงคู่แปดมี ๖๓dB เป็นศูนย์กลาง)

ในทางปฏิบัติ ระยะเวลาอาจได้ยินเสียงหวูดจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก และขึ้นอยู่กับสภาพของลมฟ้าอากาศเป็นอย่างดี ค่าที่กำหนดไว้ข้างต้นเป็นค่าที่กำหนดไว้ในสภาพอากาศธรรมดา แต่ถ้าภายใต้สภาพลมแรงหรือระดับเสียงโดยรวมมีเสียงสูง ณ ตำบลที่ได้ยินเสียงระยะได้ยินเสียงอาจลดลงเป็นอย่างมาก

(ง) คุณลักษณะของเสียงในทิศทางต่าง ๆ

ทิศทางระดับกำลังต้นของเสียงหวูดในทิศทางใด ๆ ภายในมุม $\pm 45^\circ$ จากพื้นระดับของเส้นแกน ต้องไม่ต่ำกว่า ๔ dB ของระดับกำลังต้นของเสียงที่เส้นแกน ในทิศทางอื่น ๆ ในพื้นทางระดับ ระดับกำลังต้นของเสียงต้องไม่ต่ำกว่า ๑๐ dB ของระดับกำลังต้นที่เส้นแกนนั้น ระยะได้ยินในทิศทางอื่นอย่างน้อยที่สุดต้องเป็นครึ่งหนึ่งของเสียงทางเส้นแกนด้านหน้าของหวูด ระดับกำลังต้นของเสียงต้องวัดได้ที่แถบที่ ๕ ของแถบเสียงคู่แปดคู่นั้นซึ่งกำหนดให้เป็นระยะได้ยินเสียง

(จ) ที่ตั้งหวูด

เรือที่ใช้หวูดเพียงหวูดเดียว ต้องติดตั้งให้ความดังของเสียงที่ดังที่สุดส่งตรงไปทางด้านหน้าของเรือ

หวูดต้องติดตั้งบนเรือให้อยู่สูงเท่าที่จะทำได้ เพื่อไม่ให้มีสิ่งกีดขวางการแพร่เสียง และเพื่อเป็นการลดอันตรายต่อระบบการได้ยินของบุคคลด้วย ระดับความดันของสัญญาณเสียงบนเรือ ณ ตำบลที่ได้ยินเสียงต้องไม่เกินกว่า ๑๑๐ dB (A) และเมื่อสามารถทำได้ไม่ควรเกิน ๑๐๐ dB (A)

(ฉ) การติดตั้งหูดเกินกว่าหนึ่งหูด

ถ้าบนเรือติดตั้งหูดห่างกันมากกว่า ๑๐๐ เมตร หูดเหล่านั้นต้องจัดทำให้เกิดเสียงดังพร้อมกัน

(ช) ระบบหูดที่ทำงานร่วมกัน

ถ้ามีสิ่งกีดขวางการแพร่เสียงของหูดอันเดียว หรือของหูดอันหนึ่งในจำนวนหลายอัน ตาม (ฉ) อันจะทำให้ขอบเขตระดับของเสียงลดลงเป็นอย่างมาก ควรติดตั้งระบบหูดที่ทำงานร่วมกันเพื่อชดเชยการลดลงของเสียงนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งกฎกระทรวง ให้ถือว่าระบบหูดที่ทำงานร่วมกันเป็นหูดอันเดียว หูดเหล่านั้นจะต้องติดตั้งห่างกันไม่เกิน ๑๐๐ เมตร และต้องปรับแต่งให้เสียงดังได้พร้อมกัน ความถี่ของเสียงหูดอันหนึ่งอันใดต้องให้ต่างกับความถี่ของเสียงหูดอันอื่น ๆ อย่างน้อยที่สุด ๑๐ เฮิรตซ์

๒. ระฆัง หรือม็อง

(ก) ความดังของสัญญาณเสียง

ระฆังหรือม็อง หรือสิ่งอื่นใดที่สามารถทำเสียงได้เหมือนระฆัง หรือม็อง ต้องทำระดับความดันของเสียงได้ไม่ต่ำกว่า ๑๑๐ dB ในระยะ ๑ เมตร

(ข) การจัดทำ

ระฆังและม็องต้องทำด้วยวัตถุไม่เป็นสนิม และต้องออกแบบให้มีความดังชัดเจน ระฆังสำหรับเรือทมความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป

เส้นผ่าศูนย์กลางของปากกระฆังต้องไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มม. และต้องไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ มม. สำหรับเรือที่ความยาวตั้งแต่ ๑๒ เมตรขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๒๐ เมตร ถ้าทำได้ควรตระฆังด้วยเครื่องกลเพื่อให้กำลังแรงสม่ำเสมอ แต่จะตดด้วยมือก็ได้ มวลสารที่ใช้ในการทำเครื่องตระฆังต้องมีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ของมวลสารที่ใช้ในการทำระฆัง

๓. การอนุมัติ

การจัดทำเครื่องสัญญาณเสียง การทำงานของเครื่องทำสัญญาณเสียง และการติดตั้งบนเรือ ต้องได้รับอนุมัติจากกรมเจ้าท่า

ภาคผนวก ๔

สัญญาณอัจน

๑. สัญญาณต่อไปนี้ จะใช้หรือแสดงร่วมกันหรือแยกกันก็ตาม แสดงว่าอยู่ในฐานะอัจนและต้องการความช่วยเหลือ

(ก) ยิงปืน หรือทำให้เกิดระเบิด เป็นสัญญาณห่างกันประมาณครึ่งละ ๑ นาที

(ข) แสดงเสียงติดต่อกันด้วยเครื่องทำสัญญาณชนิดหนึ่งชนิดใดซึ่งใช้ในเวลามืด

(ค) ยิงจรวดหรือลูกแตกเป็นประกายสีแดงที่ละลูก ๆ กัน

(ง) ส่งสัญญาณทางวิทยุโทรเลข หรือส่งสัญญาณโดยวิธีอื่นใด ประกอบด้วยหมู่รหัสสัญญาณเมอร์ส...-... (sos)

(จ) ส่งสัญญาณทางวิทยุโทรศัพท์ ประกอบด้วยคำพูดว่า
“ Mayday ”

(ฉ) แสดงธงสัญญาณตาม รหัสสัญญาณสากลว่าอยู่ในฐานะ
อับจน ด้วยอักษร “ NC ”

(ช) แสดงสัญญาณประกอบด้วยธงสี่เหลี่ยมหนึ่งผืน โดยมี
ท่อนเครื่องหมายรูปทรงกลม หรือสี่เหลี่ยมสี่ด้านที่คล้ายท่อนเครื่องหมายรูป
ทรงกลมอยู่เหนือหรือใต้ธงนั้น

(ซ) ทำให้มีเปลวไฟบนเรือ (เป็นต้นว่า เผาถังน้ำมันดับ ถึง
มีน้ำ ฯลฯ)

(ค) ยิงจรวดร่ม หรือจุดดอกไม้ไฟสีแดง

(ข) แสดงสัญญาณควันสีส้ม

(ฅ) กางแขนออกทั้งสองข้าง แล้วยกขึ้นลงซ้ำๆ ซ้ำกัน

หลายครั้ง

(ง) สัญญาณอันตรายทางวิทยุโทรเลข

(ฉ) สัญญาณอันตรายทางวิทยุโทรศัพท์

(ค) สัญญาณส่งจากกระโจมวิทยุฉุกเฉินแสดงตำแหน่งที่อยู่

ของเรือ

๒. ห้ามใช้หรือแสดงสัญญาณอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าวแล้ว เว้น
แต่เมื่อต้องการจะแสดงว่าอยู่ในฐานะอับจนและต้องการความช่วยเหลือ
และห้ามใช้สัญญาณอื่นใดที่จะทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่าเป็นสัญญาณ
ข้างต้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๕

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

๓. ให้คำนึงถึงข้อปฏิบัติตามรหัสสัญญาณสากล หนังสือคู่มือการค้นหาและช่วยเหลือเรือพาณิชย์ในเรือที่ตรงกัน และให้ใช้สัญญาณดังต่อไปนี้

(ก) ฝ่าใบสีส้มเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมและวงกลมสีดำ หรือเครื่องหมายอื่นที่เหมาะสมบนผืนผ้าใบนั้น (เพื่อให้เห็นได้ชัดจากทางอากาศ)

(ข) สีแสดงตำแหน่งที่อยู่

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติให้ออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการป้องกันเรือโดนกัน เพ่อนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยกฎข้อบังคับระหว่างประเทศสำหรับการป้องกันเรือโดนกันในทะเล ค.ศ. ๑๙๗๒ ซึ่งประเทศไทยได้เขาเป็นภาคแล้ว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้